ția și administrația :
Victoriei nr. 133, et. 2
79 București
t de virament :
5.10.50/1106
Comercială Română
S.M.B.
telefon : 50.41.25
Fax : 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIV
(Seria a IV-a nr. 525)
JOI
6 februarie 1992
4 pagini — 10 lei

ucrul nimănui

e umflate, nere-
candidaților, supra-
n fața mulțimilor
limbaj patologic
a de toate nuanțe-
poate, de această
d la clișeu, exage-
al, forțînd co-
de politicianismul
repetirea viciilor
elioasă. Alege-
i au fost calul de
ral al activiștilor
grijulii să albească
pe care o prac-
în materie elec-

activiști, recu-
încetat să mai ora-
iva alegerilor bur-
căror uși le sînt, de
deschise, printr-o
a Puterii, exempla-
ar fi cusută cu ață
candidează, pentru
primar sau consilier,
grame, oferă soluții,
amente, la toate
la agricultură, în
în economie — în
sectoarele suferin-
, în toate. Nici
acești ofertanți nu
caz de împrejura-
partide formațiunii
care guvernează Ro-
la Revoluția din De-
încoace, cu rezultate.
Dar nici nu-și
arlamenta. Este, desi-
din cale-afară să faci
plecînd de la sur-
considerate
societate drept
eșecuri. Dar nici
critica o Putere de
și pe care speri
continînd pe in-
grija. Cazul aces-
este, așadar, des-
strînși așa cum
cluburi. Ce poate
fața de un pro-
namental care, din
eroare, din criză în
preajma colapsu-

accentul pe per-
candidatului, pe progra-
local, scoțînd în re-
exemplară a omu-
după alegeri apar
ce mai importă ?), ca-
profesionale, virgi-
socială, dragostea sa
etc. etc. — aceas-
ca ultimă solu-
retranșament. O gu-
prin oameni
Paradox ? Inițial, șan-
mai generoasă, căci
Frontului putea fi,
timp, independent.
O favoare care, vai,
Candidatul F.S.N.
prin urmare, să-și
adeziunea la pro-
Frontului, acordîn-
acesta proiectele pro-
procedează altfel, e
ber.
această țară în care
e mai departe ne-
de lege, trăim prin-
ai nimănui. Lu-
de nimănui, supuse ja-

fului, dezmembrării, risipei, distrugerii. Graba cu care se ciuntesc pădurile, se devastează vii și livezi, se topesc turme și herghelii, se deparaiază fabrici, se fură tot ce se poate fura și pe deasupra ce n-ai fi gîndit, caracterizează metabolismul guvernării feseniste. Așa încît actualii candidați ai Frontului trebuie să precizeze că sînt verigi în șirul celor ce stau cu brațele încrucișate, în fața jafului generalizat. Acelora dintre ei care vor afirma că de cum vor fi aleși vor și începe o campanie nimicitoare împotriva furtului și corupției, să le dea votul cei ce, de cum își vor vedea candidatul ales, vor înceta să prade. Afinitățile nu pot fi neglijabile, și nici interesele.

Plagă a regimurilor bătrîne, politicianismul poate bîntui și o societate tînără, postrevoluționară și anume cînd în multe din straturile ei aceasta a rămas veche. Votul de la 9 februarie trebuie să fie un diagnostic al lumii noastre și mai mult decît atît : un verdict. Punctul final al neocomunismului în România !

BARBU CIOCULESCU

ÎN ATENȚIA D-LUI ION ILIESCU

„DREPTATEA” nu e invitată la conferințele de presă ale președintelui

În mod sistematic, ziarul nostru nu primește invitații la conferințele de presă ale domnului Ion Iliescu. Nici la deplasările sau la întîlnirile domnului Președinte cu liderii politici din țară și din străinătate, la care participă presa.

Discriminarea aceasta a fost semnalată de noi serviciului de presă al Palatului Cotroceni, în dimineața zilei de 5 februarie a.c. Era înainte de ora 10 și, după părerea noastră, ar fi fost timp suficient pentru a se elibera acreditarea pentru conferința de presă din aceeași zi. Ni s-a răspuns însă că cererea noastră ar fi trebuit să parvină serviciului de resort înainte de ora 8. Era oare imposibil să se vină în întîmpinarea demersului nostru cu altă mentalitate decît aceea pe care o trădează fixarea unei ore atît de matinale ?

Și încă o întrebare. Nu este oare suficient ca ziariștii să aibă o acreditare general valabilă pentru Palatul Cotroceni ? De ce e nevoie să fie ea reînnoită (sau confirmată sau verificată și răsverificată) de fiecare dată cînd domnul Președinte se întîlnește cu presa ? La Casa Albă, un centru al Puterii poate chiar mai important și chiar mai democratic decît Palatul Cotroceni, ziariștii intră zilnic, pe baza unei acreditări ca aceea pe care o sugerăm noi aici — general valabilă.

Accesul presei în sediile șefilor de state și de guverne este asigurat — mai mult, facilitat — în toate țările democratice. Avem convingerea că domnul Președinte Ion Iliescu va interveni personal pentru reglementarea rezonabilă, la nivelul standardelor țărilor civilizate, a acestei chestiuni. Imaginea unei țări și a guvernanților ei depinde în bună măsură, după cum se știe, de tratamentul aplicat ziariștilor.

DREPTATEA

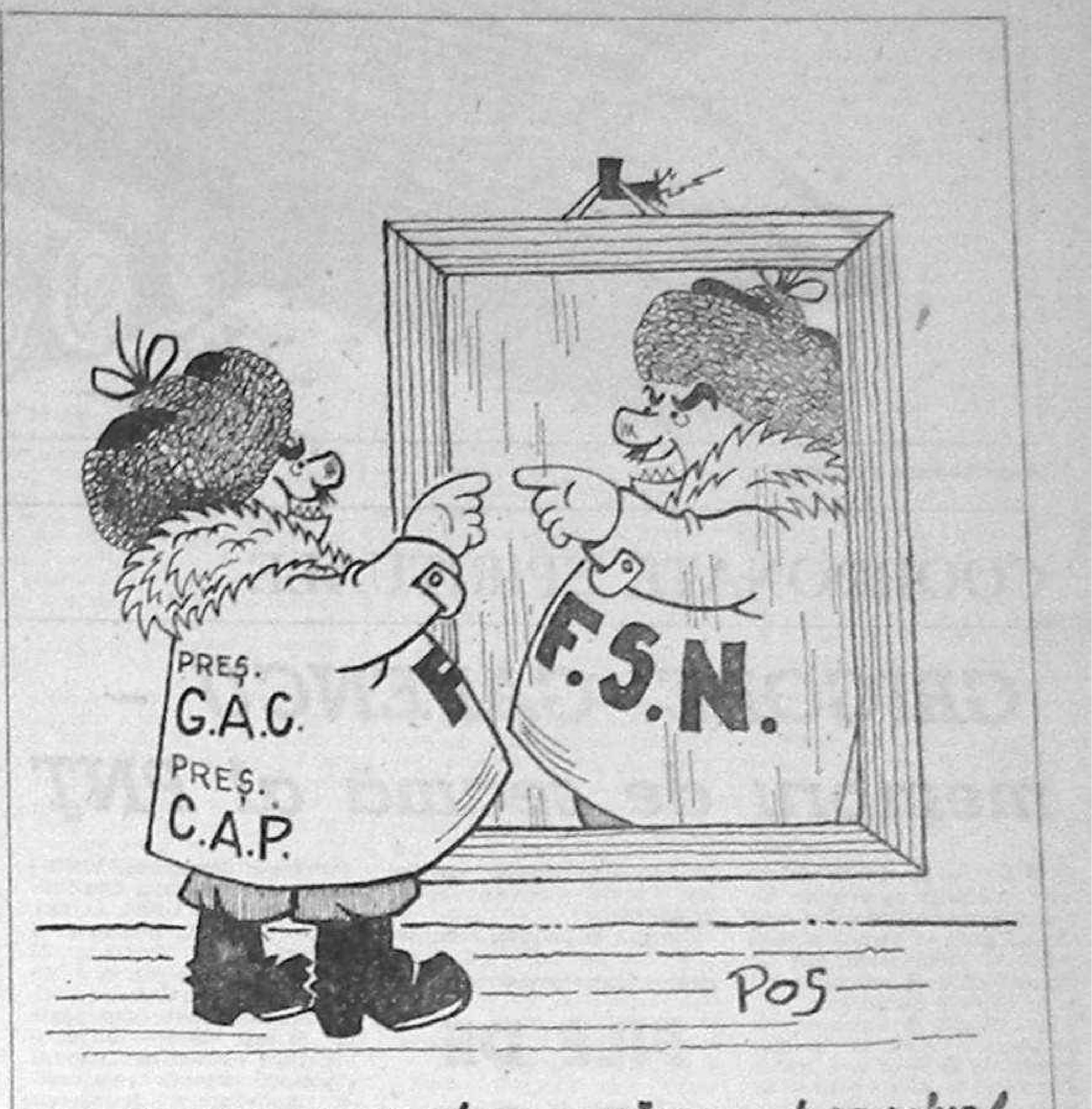
PREȘ. G.A.C.
PREȘ. C.A.P.
F.S.N.
POS

—EU TE VOTEZ PE TINE, TU MĂ VOTEZI PE MINE!

CANDIDAȚII CONVENȚIEI DEMOCRATICE

Tulcea: MIRCEA ANTONESCU

„Dacă te lași înșelat a doua oară...”

- născut în anul 1944 ;
- absolvent al Facultății de subingineri, secția construcții civile, industriale și agricole ;
- a funcționat ca subinginer la fostele unități industriale de construcții din județul Tulcea ;
- din 1991, în urma unei mișcări revendicative locale prin care s-a cerut înlocuirea vechii conduceri, a fost ales de salariați în funcția de director al Asociației Economice Intercooperatiste Prestări Industriale ;
- nu a fost membru al fostului partid comunist ;
- s-a numărat printre primii membri ai PNȚCD Tulcea (ianuarie 1990) fiind în prezent președintele organizației municipale.

Deși actualul primar al orașului Tulcea, lider al F.S.N.-ului local, afirma cu seninătate în contactele tangențiale cu opoziția : „nu vă mai chinuiți degeaba, tot noi vom cîștiga”, CONVENȚIA DEMOCRATICĂ — ignorîndu-i sfatul „binevoitor” — a organizat sîmbătă, 1 februarie, în sala de ședințe a Prefecturii, un miting electoral.

Prin „grija” gazdelor, instalația de sonorizare nu a funcționat, dar întîlnirea dintre candidați și o parte a electoratului s-a desfășurat într-o atmosferă destinsă, prin anularea distanței dintre tribună și auditoriu.

Au luat cuvîntul liderii partidelor și formațiunilor ce alcătuiesc CONVENȚIA DEMOCRATICĂ, arătînd, printre altele, criteriile ce au stat la baza selecționării candidaților : probitate morală, simț gospodăresc, dorința de a se implica responsabil în viața acestui oraș, poartă a Deltei Dunării.

Dl. MIRCEA ANTONESCU, candidatul CONVENȚIEI DEMOCRATICE la funcția de primar, a arătat că actuala campanie electorală a debutat printr-o reprobabilă demagogie, o avalanșă de vorbe goale, fără acoperire. Puterea va continua să folosească toate mijloacele pentru a nu pierde nici aceste alegeri, armele ei fiind : minciuna, populismul ieftin, naționalismul exacerbat, discreditarea opoziției prin diversiune și calomnie. A fost menționat în acest sens un articol denigrator apărut în ziarul fesenist local. Dl. MIRCEA ANTONESCU a făcut în continuare o scurtă trecere în revistă a obiectivelor incluse în programul CONVENȚIEI DEMOCRATICE, prefigurînd un plan de schimbare reală, ce prezintă o alternativă viabilă care „ va trebui să înceapă cu o radicală curățenie în propria ogradă”, recte în administrația locală.

Dl. MIRCEA ANTONESCU a încheiat cu o cugetare ilustrînd înțelepciunea populară : „Dacă ai fost înșelat o dată trebuie să-i fie rușine celui ce te-a înșelat. Dacă te lași înșelat și a doua oară, a ta va fi rușinea”.

Buftea: GHEORGHE CHIȚU

„Alegerile devin incorecte din start”

Dl. Rovinaru Nicolae a fost secretar al P.C.R. (deci și primar), timp de șapte ani la Buftea. Acum candidează, ca „independent”, pentru postul de primar al orașului.

Candidatura a fost contestată la judecătoria S.A.I., pentru că domnul Rovinaru nu este locuitor al orașului Buftea. Nu e cuprins nici în cotele de întreținere, nici în cartea de imobil, la adresa fiicei sale unde pretinde că locuiește. Nu apare nici în listele de alegători. Viza de schimbare a domiciliului, de la București la Buftea, a obținut-o pe 3 decembrie 1991, de la Poliția S.A.I. și nu de la poliția orașului. În ciuda tuturor acestor motive, contestația Convenției Democratice a fost respinsă de judecătoria S.A.I. (dosar 24/1992).

La 29 ianuarie 1992, cu nr. 5 245, Convenția Democratică s-a adresat Procuraturii Generale. Dl. Mugurel Florescu, procuror general adjunct, a pus rezoluția „se admite recurs extraordinar”. La 4 februarie dosarul nu plecase încă la Tribunalul Suprem. Inexplicabil !

Am discutat cazul Rovinaru și situația de la Buftea cu domnul **Gheorghe Chițu** (PNȚCD), candidatul Convenției Democratice pentru postul de primar al orașului.

Născut în 1948, căsătorit, 3 copii, dl. Gheorghe Chițu e contabil șef de film la studioul cinematografic Buftea. Locuiește în oraș de 18 ani și îi cunoaște bine problemele.

Pe mine, în calitate de candidat la postul de primar, nu mă deranjează intrarea în competiție a d-lui Rovinaru, ne-a declarat dl. Gheorghe Chițu. **Mă deranjează candidatura ilegală a dumnealui.**

IUSTINA DAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Moreni: DAN ZAMFIR

„Au votat în bloc pentru FSN și s-au lămurit tot în bloc”

Domnul Dan Zamfir, membru PNȚCD din 5 ianuarie 1990, este medic și are 39 de ani.

În perioada fesenistă, domnul Zamfir a fost silit să lipsească o săptămînă de la domiciliu, ca urmare a evenimentelor din 28 și 29 ianuarie 1990. Dar, în actuala campanie electorală, la Moreni e „nesperat de liniște”. **Majoritatea oamenilor a votat atunci în bloc pentru Front și s-a lămurit tot în bloc, ulterior,** opinează candidatul nostru cu privire la starea electoratului din orașul său. Deși **au mai prins diversiuni ca a surdiștilor sau a P.U.N.R.-ului și la Moreni nu ajung publicațiile de opoziție, cu excepția României libere — într-o cantitate foarte mică.**

La întrebarea noastră : **Care este promisiunea cea mai credibilă pe care o faceți alegătorilor locali ?,** domnul Zamfir a răspuns : **Orașul Moreni cred că este cel mai murdar oraș din țară și deci trebuie să ameliorăm condițiile oamenilor. Este un dezastru. La blocuri sînt problemele cele mai mari — dacă ar fi și numai grămezile din jurul containerelor de gunoi, care nu se ridică la timp... Sînt, de fapt, problemele întregii țări. Copiii se joacă printre resturi, eu, ca medic, pot să vă spun multe pe tema asta, ne aflăm printre primele locuri din țară la hepatită epidemică, în general sînt multe de făcut și cu sănătatea. Nu putem lăsa lucrurile să rămînă așa.** (I.C.)

ți spioni a promovat FSN-ul

– UNUL DINTRE EI CANDIDEAZĂ ÎN SECTORUL 6 BUCUREȘTI ? –

**im la redacție o scrisoare semnată de trei persoane,
se recomandă ca membri F.S.N. din sectorul 6 București.
după primele noastre investigații, informațiile cuprinse în
să fie exacte. Dar după cîte știe conducerea Frontului ?
dori să aflăm cîți alți candidați de aceeași calitate a mai
F.S.N.-ul la alegerile din 9 februarie. Pînă acum eram
ca regimul să promoveze foști demnitari și activiști
, de preferință atunci cînd aceștia fuseseră și securiști.
de față se sugerează că e vorba de un fost spion !
de 12 ani el a fost trimis în misiuni speciale în Europa
ală. Ni se poate preciza — de către domnii Eugen Dij-
, Niculescu Duvăz sau de altcineva autorizat — dacă
specimene sînt numeroase pe listele de șefi și șefuleți
F.S.N. ?
scrisoarea care ne dă prilejul să punem întrebarea**

Domnule redactor-șef,

dați publicității ca
publică să cunoască
în legătură cu modul
Pațică C-tin a ajuns să
pe lista de candidați
funcția de primar la
6 București, din par-
FSN ca electoratul să nu
și indus în eroare.
că din cei 14 votanți
FSN de sector
dintre aceștia au
pentru el, în timp ce toți
au votat pentru ingine-
Alexandrescu Dan, om in-
corespunzător aces-
însă pe listă a rămas
Pațică C-tin fiind fa-
prin încălcarea legii de
ce îi sunt prieteni
aflați în conduce-
organizației FSN la mu-
— tovarășii Eugen Dij-
consăteanul său din
Gorj, Niculescu Du-
și alții. Cele petrecute au
profund pe toți mem-
FSN din sector și solicită
ratului să nu îl voteze
Pațică Constantin infor-
că cel în cauză ca
la întrepr. Semănă-
și membru PCR nu a
o zi în atelier să lucreze

timp de peste 12 ani înainte de revoluție cooperînd cu securitatea și fiind plecat cu „probleme de import-export” în foarte multe țări din Europa, cazul său dovedind menținerea vechilor structuri comuniste-ceaușiste din care Pațică a făcut parte și dovadă indubitabilă a promovării favoritismului prin încălcarea flagrantă a legii.

Peisaj înainte de bătălie

Au mai rămas cîteva zile pînă la 9 februarie și, în București, puține lucruri trădează febra dinaintea alegerilor. Pe Bulevardul Pallady (fost Ion Șulea), cîțiva pensionari rebegiți de frig stau la coadă la Aprozar. „Se dau” ouă. Pe tencuiala coșcovită a zidului se lăfăie sfidătoare o lozincă veche : „F.S.N.-ul SĂ-L VOTAȚI CA S-AVEȚI CE SĂ MÎNCAȚI !” Cîți dintre oamenii de la coadă vor fi votat F.S.N.-ul ?

Din vitrinele cîtorva alimentare de stat îmi zîmbesc electoral cîțiva candidați ai Frontului și ai P.D.A.R. Afișele sînt lipite pe dinăuntru. Cu permisiunea cui ? Îmi amintesc promisiunea domnului Stolojan : „Una dintre sarcinile acestui guvern este de a asigura alegeri libere și corecte”.

Punctele de afișaj electoral amenajate de Primărie sînt puține și neîncăpătoare. Pe ele, ca niște flamuri ale unei armate risipite de inamic, flutură zdrențele afișelor rupte de „oameni de bine”. „Ruperea materialelor electorale se pedepsește cu amendă între 2000 și 5000 lei”, dar Poliția e preocupată numai de amendarea șoferilor.

Din cauza spațiilor insuficiente de afișare, candidații își lipesc afișele peste cele ale rivalilor. Ciudat palimpsest al unei democrații originale.

Primim vești din țară despre agresarea unor membri ai opoziției. „Bunele obiceiuri” nu se uită în doi ani. „Violența în timpul campaniei electorale se pedepsește cu închisoare pînă la zece ani”. Oare ?

În unele locuri s-au tipărit buletine de vot cu mult peste numărul alegătorilor. Dar știe cineva într-adevăr numărul alegătorilor ? Rezultatele recensămîntului nostru de multe sute de milioane lei se lasă așteptate. Mai mult ca sigur pînă după alegerile generale și prezidențiale.

Pe ecranul Studioului Electoral TV candidații își deapănă nestingheriți anodinele promisiuni în fața alegătorilor dezorientați.

La 20 mai 1990 a fost „Duminica Orbului”. Las creionul din mînă și, cuprins de îndoială, alerg la Calendarul Creștin-Ortodox pe 1992. Nu cumva... ?

ADRIAN PĂTRUȘCĂ

GORBACIOV REGRETĂ

Agențiile de presă comunică o frază-cheie rostită acum trei zile de Mihail Gorbaciov. La o întîlnire cu tineri politologi și ziariști, fostul președinte al fostei Uniuni Sovietice a recunoscut că „în prima parte a anului 1990 și în iarna anului 1991, cînd era necesar să adopte poziția forțelor democratice, a ratat această șansă”.

Îi împărtășim regretele. În ultimele zile ale lui 1989 și în lunile următoare, un președinte sovietic mizînd realmente pe cartea democratică l-ar fi putut influența pe protejatul său de la București să-i urmeze pilda. România — să ne aducem aminte — era încă atît de clar dominată de URSS în momentul acela, încît Secretarul de Stat american, domnul James Baker, declara că n-ar fi avut nimic împotrivă dacă trupele sovietice ar fi intervenit în favoarea adversarilor lui Ceaușescu. Intervenția nu s-a produs, mai ales din cauză că influența Moscovei asupra țării noastre era asigurată de echipa care preluase puterea prin contrarevoluția declanșată în după-amiaza lui 22 Decembrie. Dar, dacă Ion Iliescu ar fi fost tutelat de un Mihail Gorbaciov aliat cu forțele democratice din capitala lui, România nu ar fi avut de deplîns atîția morți în zilele acelea de neuitat, n-ar fi suferit consecințele campaniei electorale de o extremă lipsă de scrupule din primăvara următoare și, fără îndoială, după întoarcerea domnului Ion Iliescu de la Moscova în ziua de 9 iunie 1990, nu ar fi suferit șocul de la 13—15 iunie.

Gorbaciov nu are de deplîns numai consecințele pe care le-a avut pentru prețioasa lui persoană alianța cu elementele dure din anturajul său. De la Marea Baltică la Marea Neagră, mai multe popoare aflate pe atunci la periferia Imperiului său în imediata lui vecinătate au avut de suportat urmările opțiunii nefericite a președintelui sovietic. Țările Baltice s-au descurcat admirabil, grație — în primul rînd — unor conducători politici remarcabili. România s-a cufundat într-o nefericire parcă fără de sfîrșit, din cauza unui domn care se consideră un „despot înțelept”, dar care e lipsit de orizont și de omenie.

Un Gorbaciov plin astăzi de regrete pentru eroarea de atunci îi dă domnului Ion Iliescu un nou prilej de a reflecta asupra greșelilor proprii. Președintele nostru a mai avut asemenea ocazii și, uneori, a părut să dea semne că ar fi tras concluzii demne de salutat. De fiecare dată însă, ne-a dezmințit impresiile. Mineriada a patra din septembrie anul trecut și prevederile antidemocratice ale constituției, urmate de caricatura de referendum de la 8 decembrie 1991, sînt numai exemplele majore care pot fi citate pentru a demonstra că domnul Ion Iliescu nu se poate dezbăra de ticurile sale de lider totalitar.

Mihail Gorbaciov a trebuit să cedeze în fața forțelor democrate, care s-au afirmat convingător atunci cînd au făcut să eșueze puciul din august 1991. Ion Iliescu nu va reuși să se mențină la putere în 1992 dacă partidele democrate vor desfășura energia și consecvența așteptate de la ele, în special în cursul alegerilor din prima jumătate a anului.

ILIE PĂUNESCU

• ALEGERI LOCALE • ALEGERI LOCALE • ALEGERI LOCALE •

10 ZILE DE VACANȚĂ A PARLAMENTARILOR

Senatul și Adunarea Deputaților și-au acordat, din nou, o vacanță de 10 zile, pe motiv că trebuie să se implice în desfășurarea alegerilor locale. În legătură cu această din urmă chestiune, specialiștii în drept susțin că e vorba de o imixtiune a legislativului în activitatea executivului, încălcîndu-se principiul separării puterilor în stat. Din convorbirile pe care un reporter A.M. PRESS le-a avut cu senatori și deputați reiese faptul că parlamentarii nu sînt din cale-afară de interesați de rezultatele alegerilor la acest nivel, cu excepția celor care și-au depus propriile candidaturi. În consecință, interlocutorii au apreciat că Parlamentul își putea continua activitatea și în aceste zile. Faptul ar fi fost salutar deoarece pachetul de legi care așteaptă să fie dezbătut este voluminos.

Senatorii vor veni la lucru marți, 11 februarie, ora 14 și vor pleca din nou acasă joi, 13 februarie, ora 12.

Leafa unui parlamentar de rînd este în jur de 30 000 lei.

A.M. PRESS

B.E.C. FAȚĂ-N FAȚĂ CU OBSERVATORII

Biroul Electoral Central a respins listele cu cei aproape 100 de observatori propuși pentru alegerile locale de mișcarea civică „România Viitoare”. Pretextul invocat — această organizație face parte din Convenția Democratică. Purtătorul său de cuvînt observă însă că alte organizații, cu statut asemănător, au, totuși, observatori în alegerile locale. În aceste condiții, „România Viitoare” și-a înaintat lista cu observatori mișcării „Pro-Democrația”.

A.M. PRESS

PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU AL DOILEA TUR DE SCRUTIN

„În proporție de 99 la sută, la alegerile locale vom avea și un al doilea tur de scrutin, a declarat agenției A.M. PRESS dl. Ivan Truțer, director al Mișcării Ecologiste din România. Aceasta se va întîmpla nu numai în București, ci și în provincie”. Întrebat asupra cauzelor care vor determina această situație, dl. Truțer a amintit de numărul mare de candidați, dezorientarea electoratului, campania electorală dusă cu mijloace inegale și, nu în cele din urmă, de spectacolul adesea penibil oferit de Studioul electoral de la RTV, dezavuat de populație.

A.M. PRESS

În atenția abonaților noștri

În ultima vreme, DREPTATEA a fost constrinsă de majorările exorbitante de prețuri și tarife din decembrie trecut să apară neregulat, apoi săptăminal.

Abonații noștri au suferit prejudicii, în perioa aceasta.

Le cerem scuze pentru neplăcerile pe care li le- provocat fără intenție.

Am intervenit la întreprinderea „Rodipet” cerînd în contul sumelor achitate, dar neonorate, să prelungească abonamentele în perioada următoa

Mulțumim pentru înțelegere.

REDACȚIA

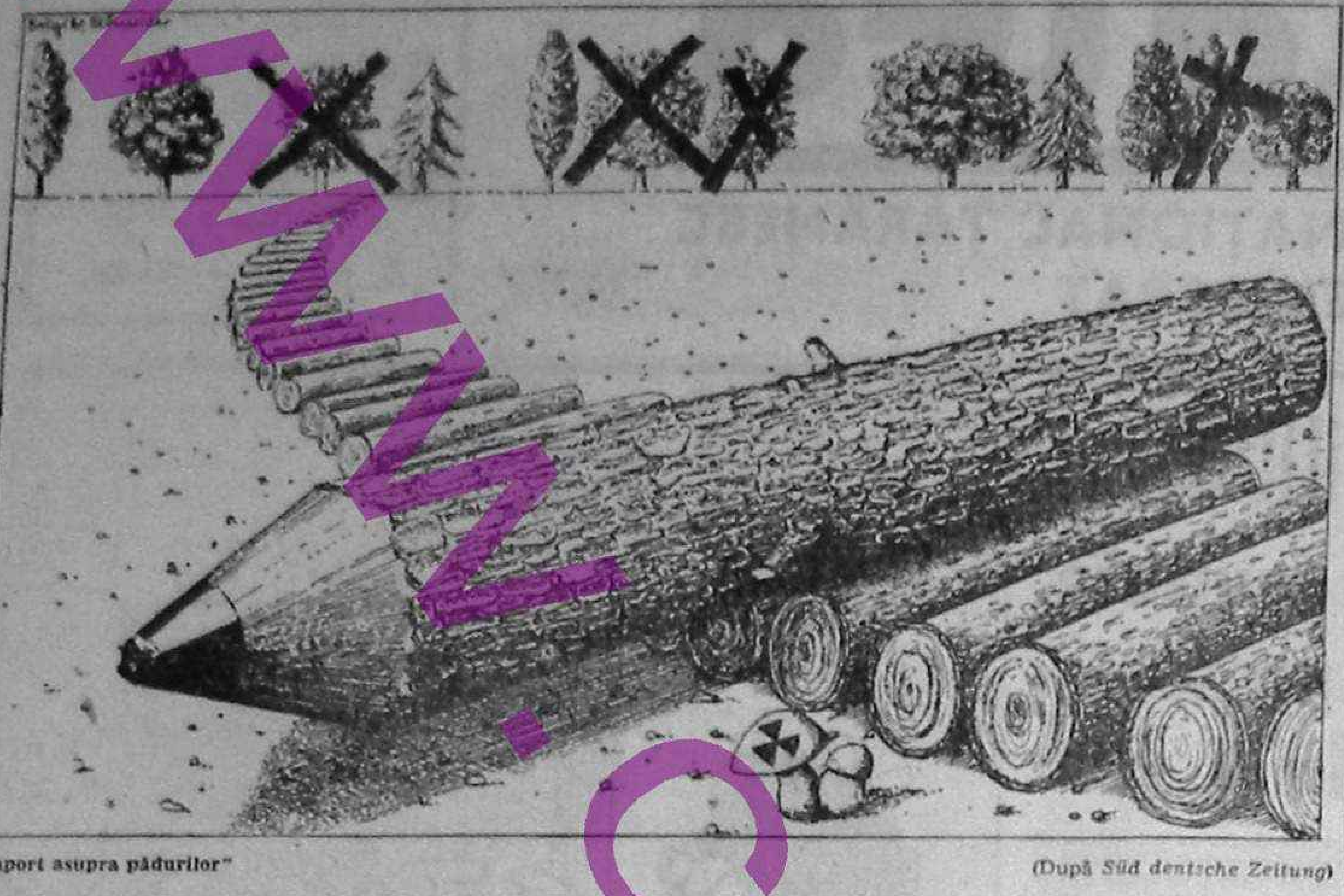

„Raport asupra pădurilor"

(După *Süd dentsche Zeitung*)

COORDONATE SPIRITUALE

FILE DE ISTORIE

GRIGORE GAFENCU – membru de seamă al PNŢ

Gazetar și om politic remarcabil, ministru de externe influent, Grigore Gafencu a avut posibilitatea să cunoască viața politică românească, atît la dimensiunile ei naționale, cît și în culisele partidelor.

S-a născut la București, la 30 ianuarie 1992. A studiat dreptul la Geneva și a trecut doctoratul în științe politice la Paris (1914). În primul război mondial a fost aviator într-o escadrilă franceză; distins cu ordinul militar „Mihai Viteazul", pentru reușita zborului său — de la Paris la Iași — peste liniile germano-turco-bulgare.

După Marea Unire a românilor, Grigore Gafencu a intrat în viața publică, dedicîndu-se mai întîi ziaristicii: fondator al publicației „Revista Vremii", apoi director al marilor cotidiene „Argus" și „Timpul". A fost și inițiatorul agenției de presă „Orient-Radio" (RADOR).

Intrînd în politică, a militat în Partidul Național-Țărănesc alături de Petre Andrei, Mihai Ralea ș.a.

În vremea guvernărilor național-țărăniste a deținut funcțiile: secretar general la Ministerul de Externe (1928), subsecretar de stat la Lucrări Publice și Comunicații (1929—1930), la Președinția Consiliului de Miniștri (1930), la Externe (1932), la Industrie și Comerț (1933). Numit la 22 decembrie 1938 ministru de externe, Grigore Gafencu a demisionat din înalta răspundere la 30 mai 1940 — după o activitate extrem de rodnică a politicii externe românești —, motivîndu-și retragerea prin schimbarea raportului de forțe internaționale, în urma victoriilor germane în Vest.

Bun cunoscător al politicii externe românești și internaționale, Gafencu a ținut, în ultima parte a celui de-al doilea război mondial conferințe publice la Londra, Paris, Strasbourg, Florența, Zürich, Geneva, pledînd peste tot cauza și interesele Românești. S-a pronunțat consecvent pentru tratative cu Națiunile Unite, îndemnînd efectiv să se decidă ieșirea României din război.

A depus pe masa Conferinței Păcii din 1947 două ample „memorandumuri" în care își prezenta opiniile, documentate, față de tratamentul nedrept aplicat patriei sale.

În anii 1944 și 1946 a publicat două interesante lucrări de politică externă: Préliminaires de la guerre a l'Est, Fribourg, 1944; Derniers jours de L'Europe, Paris, 1946. A ținut și un stufos Jurnal (1941—1956).

Grigore Gafencu a încetat din viață la 30 ianuarie 1957. Mormîntul lui se află și azi în străinătate.

(ROMPRES și DREPTATEA)

MONUMENT EMINESCU

Pentru a aminti generațiilor viitoare locul unde marele Eminescu a poposit pentru ultima dată în trecerea spre eternitate, Asociația „Pro Basarabia și Bucovina" va ridica în fața Bisericii Sfîntul Gheorghe — București un monument de marmoră închinat acelui moment.

Donațiile dumneavoastră în bani se vor depune în contul 45.11.0984 CEC Sector 2 București (Agenția conturi, organizații) sub denumirea „Monument Eminescu".

CONSILIUL NAȚIONAL
ROMÂN AL ASOCIAȚIEI
„PRO BASARABIA ȘI
BUCOVINA"
Președinte,
Nicolae Lupan

La Dorohoi a luat ființă Societatea culturală „George Enescu"

La Dorohoi a luat ființă Societatea culturală „George Enescu", care va fi susținută în realizarea programului său de primăria locală și de primăriile orașelor Cholet și Maastricht, cu care Dorohoiul este înfrățit.

Societatea își propune să efectueze sondaje publice de opinii, schimburi de experiență cu societăți culturale, organizarea de festivaluri muzicale, alte activități care au drept scop promovarea valorilor culturale naționale și universale. (Rompres)

Vești de la Teatrul „Țăndărică"

Teatrul Țăndărică invită tinerii săi spectatori la viitoarele premiere inspirate din literatura clasică românească și universală: „Harap Alb" — adaptarea regizorului Cristian Pepino (după cunoscuta poveste a lui Ion Creangă), în viziunea plastică a scenografei Daniela Voicilă și muzica originală semnată de compozitorul Nicu Alifantis (vineri, 14 februarie, ora 18.00 la Sala Victoria).

Pentru 21 februarie se anunță primul spectacol cu „Peștișorul de aur", de A.S. Pușkin (versiune românească de Anda Boldur), inspirat de celebrul poem rus „Pescarul și peștișorul de aur", în regia lui Iuri Friedman (de la Teatrul de Copii din Moscova). Scenografia aparține lui Ștefan Pârvulescu.

Teatrul „Țăndărică" va continua să prezinte spectacole specifice teatrului de animație, care se adresează publicului adult cu premiera „Dialoguri" de Urmuz („Pîlnia și Stamate" și „Fuchsiada"), o propunere regizorală a D. Demetrescu-Buzău (Urmuz). Rolul principal va fi interpretat de actorul Dan Puric (scenografia — Nicolae Stanciu, muzica Liviu Dănceanu). Spectacolul, prezentat în avanpremieră la Festivalul Internațional de Marionete de la Charleville — Méziéres, Franța), în octombrie 1991, a trezit un viu interes din partea publicului.

Premiera românească va avea loc vineri, 7 februarie, ora 18,30 la Sala Lahovary.

(Rompres)

Buftea: GHEORGHE CHIȚU

„Alegerile devin incorecte din start"

(Urmare din pag 1)

Alegerile devin astfel incorecte din start.

Astăzi, 6 februarie, la ora 17, va avea loc, la inițiativa Convenției Democratice, confruntarea finală a tuturor candidaților, în sala clubului sindicatelor.

Dl. Gheorghe Chițu are experiența întîlnirilor precedente cu alegătorii. Anumite probleme din localitate i-au fost din nou expuse la mitingul electoral de sîmbătă, 2 februarie, ținut în satul Buciumeni, care face parte din orașul Buftea.

Oamenii nu sînt mulțumiți nici aici de felul cum s-a aplicat Legea fondului funciar. Un caz elocvent: cineva a avut, înainte de colectivizare, 6 ha de pămînt. Acum nu se găsește înscris în registre decît cu 3 ha. Viitorul primar va trebui să intervină.

Fosta fermă a P.C.R. și-a adjudecat în mod ilegal terenuri care nu-i aparțineau. Astăzi ferma este transformată în societate comercială subordonată guvernului. Viitorul primar va trebui să recupereze pămînturile oamenilor de la stat.

Nemulțumiți provoacă și modul cum se face lichidarea fostului C.A.P. S-au vîndut vite și construcții, fără ca sumele încasate să fie distribuite foștilor membri ai C.A.P.-ului. Circa zece funcționari, membri ai partidului domnului Surdu, devenit sursa atîtor abuzuri în lumea sătească din întreaga țară, lucrează în continuare în birouri, ca și cum C.A.P.-ul ar exista încă. De unde își primesc salariile funcționarii aceștia? Evident, din banii luați pe vite și clădiri.

S-a înființat o asociație fictivă pe scheletul fostului C.A.P. Nimeni nu știe răspunsul la întrebarea esențială: cu ce suprafețe au intrat în asociație membrii ei, de vreme ce n-au primit încă adeverințe în care să se menționeze cît pămînt i s-ar cuveni fiecăruia?

Cu asemenea probleme de rezolvat, cu asemenea structuri comuniste de demolat, se înțelege de ce anumite forțe doresc ca fostul secretar P.C.R., dl. Rovinaru, să redevină primar al orașului. Subscrie la atingerea acestui țel, prin mijloace ilegale, și justiția — de la judecătoria S.A.I. la Procuratura Generală?

De ce în cazul alegerilor se poate, iar în cazul recensămîntului, nu?

— Se mențin confuzia și incertitudinea de la 20 mai 1990 —

Pentru a afla cînd vor fi date publicității rezultatele recensămîntului populației și locuințelor desfășurat în perioada 7—15 ianuarie 1992, ne-am adresat doamnei Irina Topor, director în cadrul Direcției de Statistică de pe lîngă Primăria Municipiului București. Doamna director ne-a descris sistemul organizatoric care a stat la baza recensămîntului informîndu-ne și asupra stadiului actual în privința centralizării datelor. De asemeni am aflat că rezultatele preliminarii vor fi cunoscute de abia în luna martie a.c. și, deci, rezultatele finale peste cîteva luni.

Recensămîntul reprezintă un proces de culegere de informații din întreaga țară, de centralizare și de sortare pe diferite criterii: număr de populație, structuri demografice, socio-culturale, etnice, economice, starea fondului locativ și condițiile de locuit ale populației. La fel putem spune și despre alegerile locale sau generale: un proces de culegere de informații despre opțiunea politică a întregului electorat (este drept, în număr ceva mai mic decît numărul populației), de centralizare și de sortare pe diferite criterii, în număr egal cu numărul listelor de candidați. Și totuși, deși în cazul alegerilor rezultatul poate fi cunoscut cu precizie în maximum o săptămînă (iar unii îl consideră exact), în cazul recensămîntului este nevoie de luni de zile. Vorbesc despre timpul scurs între încheierea culegerii informațiilor și publicarea rezultatelor, deci timp de prelucrare.

Dacă ambele procese se desfășoară în aceeași țară, iar posibilitățile de prelucrare a informațiilor sînt aceleași, de ce există această diferență de timp? Subliniez faptul că mă refer numai la timpul necesar prelucrării datelor, nu la timpul necesar culegerii informațiilor.

Din spusele domnului prim-ministru reiese că recensămîntul a fost „organizat și conceput la nivelul standardelor internaționale". Să înțelegem că alegerile nu sînt concepute și organizate la același nivel sau că se urmărește tergiversarea obținerii rezultatelor recensămîntului? Oricum, o echipă de analiști americani, într-un raport prezentat Conferinței pentru Pace în Europa și guvernului american, a sesizat faptul că majoritatea candidaților la posturile administrației locale nu cunosc numărul de voturi pe care trebuie să-l întrunească din partea alegătorilor pentru a fi aleși.

În continuare se mențin starea de confuzie și incertitudine, aceeași din 20 mai 1990. Cel puțin rezultatele privind numărul total al populației precum și cel al populației cu drept de vot trebuiau să fie de mult timp cunoscute.

CEZAR ION

Cultura de joi pînă joi

Aniversări

„Autorul „*Scrisorii pierdute*" n-a făcut profesie publică de patriotism"

Orice operă satirică este expusă învinuirii de lipsă de patriotism și acest proces s-a deschis și aiurea împotriva mai multor scriitori și artiști. Din perspectiva satirică, este firesc ca artistul să selecteze laturile negative ale aspectelor vieții sociale și să omită pe cele pozitive. Nu e însă mai puțin adevărat că, prin ricoșeu, înfățișarea sistematică a deficiențelor de ordin moral ale unei societăți are un efect pozitiv, îndeplinind nu numai o operă de ecarisaj, dar și de redresare etică. Este de ordinea evidenței că nu puțin a contribuit opera lui Caragiale la autentificarea procesului de gîndire și de rostire, că ea a redus, treptat-treptat, numărul și prestigiul Venturianilor, ai Cațavencilor, ai Caracuzilor și altor specimene de „moftangii", și că prin aceasta a fost un important factor al progresului moral. O asemenea operă nu putea fi decît rodul patriotismului luminat, care nu s-a sfiit să se ridice împotriva falsului patriotism și să-i înfrunte fulgerele.

Din opera lui Caragiale le-au scăpat detractorilor numeroase fragmente semnificative, care le-ar fi determinat, celor de bună-credință, un reviriment de opinie. Desigur, autorul **Scrisorii pierdute** nu s-a bătut cu pumnii în piept și n-a făcut profesie publică de patriotism. O singură dată, de la înălțimea tribunei, a vorbit despre idealul nostru național, într-un stil care l-ar fi entuziasmat pe însuși Delavrancea. A fost cu prilejul expulzării, de către D.A. Sturdza, la cererea vernului austro-ungar, a ziariști români de peste Atunci au avut loc o demonstrații de protest. La septembrie 1887, în cadrul nei manifestații Caragiale a luat cuvîn găsit formula electriza „Românii subjugați ne indispensabili ca aeru

ȘERBAN CIOCULESCU: **triotul,** (din volumul **liana)**

Cronica teatrală

„Și au pus cătușe florilor"

de Fernando Arrabal

CINE ESTE AUTORUL ?

Este dramaturg, cineast și prozator spaniol. Născut în 1932, și-a desfășurat întreaga activitate la Paris. Opera sa teatrală încununată cu numeroase premii internaționale (Marele premiu de teatru, Paris, 1967; Premiul de umor negru, Paris, 1971; Premiul OBY, New York, 1975) este puțin cunoscută la noi. Cîndva, cu mulți ani în urmă, televiziunea ne-a prezentat o montare a piesei „Picnic pe cîmpul de luptă" (scrisă în 1959), prea puțin pentru a înțelege afinitățile autorului cu suprarealismul și cu postulatele dadaismului. Exaltarea jocului, satira, erotismul, cultivarea simbolului, critica valorilor instituționalizate au determinat compararea fie cu Quevedo fie cu Valle-Inclán, fie cu Kafka.

CE ESTE „ȘI AU PUS CĂTUȘE FLORILOR" ?

Este una din multele piese ale lui Arrabal (o editură franceză i-a publicat 9 volume de „opere complete") creată în 1969. E vorba deci de o perioadă de experimente ce se pierdeau în labirintul improvizației, al creației colective (cu participarea spectatorilor), al retoricii trupului omenesc (de unde și dezbrăcarea actorilor pe scenă).

Astăzi un imens cearșaf de uitare s-a așternut peste toate căutările și găselnițele anilor '60. Noi le descoperim de-abia acum! Spectatorul vede peste tot simboluri, e violentat lingvistic, acustic, vizual și, după o biciuire continuă a minții și sufletului, este „evacuat" din sală în sunetele stridente ale alarmei de către actorii gardieni care își fac corect meseria.

Piesa se vrea desigur politică. Tema: închisorile din oricare regim totalitar. Practicile represive, visele, durerile, tragediile, toate sînt înghesuite pe spațiul a cîtiva metri pătrați în jurul cărora pe jos, pe perne, pe scaune sau cocoțați pe schele improvizate se află spectatorii constrînși de la intrare să participe la joc: un gardian te ia în primire încă de la ruperea biletului, te desparte de tată, de mamă, de frați, de surori, de soț sau de iubit și, privîndu-te de libertate, te așează în locul-celulă repartizat. Pentru că punctul de plecare al piesei este războiul civil din Spania, autorul a inclus în spectacol cîntece iberice și versuri pe care regia le-a vrut recitate în spaniolă. (Păcat că actorii n-au învățat să pronunțe corect măcar „guerra", „ellos", „señor").

CINE SÎNT REALIZATORII SPECTACOLULUI ?

Din respect pentru munca lor, pentru curajul de a înfrunta constituția recent votată (și anume articolele care vorbesc despre „bunele moravuri"), pentru frigul îndurat în semn de solidaritate alături de spectatori (ei — dezbrăcați de tot, spectatorii încotoșmănați) și pentru modul absolut fabulos în care au reușit să pronunțe toate cuvintele scabroase ale limbii române (astfel încît spectatorilor suferinzi de fiere, ficat sau pancreas, să li se facă greață), pentru toate acestea și — lăsînd la o parte ironiile — pentru toate performanțele montării spectacolului — nu insistăm.

CINE SÎNTEM NOI, SPECTATORII ?

Sîntem oameni abia ieșiți din noaptea totalitarismului comunist. Sîntem oameni care de peste patruzeci de ani îndurăm închisorile, torturile fizice și morale, întunericul, minciuna, batjocura.

Sîntem dispuși să recuperăm experimente culturale; nu avem false pudori, am mai văzut (unii !) spectacole Occident în care actorii dezbrăcați, dar spre deo de spectatorul parizian al a lor '60, celui român îi este tuși greu acum să asi mesajul tragic al piesei multele simboluri: co polă, zidurile, referirile la blie, la Dumnezeu, la nauți etc., etc., se pierd parcurs, atenția specta fiind solicitată de nume procedee scenice deodată lori, sunete, țipete, vuiete, șuiere, reflectoare în ochi, mișcare excesivă). Emoția se „disipează"; tegrați" de voie, de nevo spectacol, spectatorii rece nează doar insolitul trupu goale și buimaci încă, sînt lungați din sală, împinși un tunel... O fac docili, tînd la coadă, pentru că cît de convingători ar fi dienii care îi mînă, toți dată nu încap. Obișnuiți cozile, așteaptă răbdători aici. Au însă satisfacția de vedea în tunel tot felul de scripții destabilizatoare ar fi „Jos dictatura" sau Ion".

Merită să fim cîteva prizonieri ai Teatrului Od (contra sumei de o sută lei intrarea !), dacă pînă urmă ne rămîne speranța.

MARIANA SIPOȘ

Cartea actuală

Gheorghe Ursu: „EUROPA MEA"

Autorul periplului european sugestiv intitulat „Europa mea" este inginerul de sorginte basarabeană Gheorghe Ursu, una dintre sutele de mii de victime ale Securității. Deși de formație politehnică, Gheorghe Ursu dovedește o uimitoare înclinație spre lumea artelor în care evoluează familiar vibrînd cu o rară sensibilitate și cu o capacitate deosebită de a înregistra cotidianul așa cum se prezintă el. Altfel spus este jurnalul de călătorie al unui drumeț român sărac și dispus la sacrificii în beneficiul necesarei hrane spirituale, neînțeles de unii, fie ei cetățeni ai „raiului comunist" sau blazați ai societății de consum.

După avatarurile obligatorii obținerii unui pașaport în România anului 1978, periplul european începe și se sfîrșește la Viena. Un ciclu de șase săptămîni de-a lungul căruia continentul este străbătut de la răsărit spre apus de către pelerinul care descoperă (redescoperă ?!) în egală măsură lumea germanică, neolatină și anglo-saxonă căutînd să nu piardă nimic din formele de expresie ale unei civilizații continentale diverse și unitare în exprimare. Alături de el cititorul străbate Viena imperială, gotică și barocă, coboară în mirificul oraș al lagunelor, străbate Alpii și pătrunde în lumea helvetică unde surprinde realul fenomen al integrării etniilor ca apoi să poposească ceva mai mult timp în Orașul Lumină cu muzeele, grădinile și atmosfera sa atît de specifică. Atmosfera dominant galică se estompează o dată cu trecerea Pirineilor, lumea hispanică, europeană și maură, catolică prin esență se dezvăluie în toată grandoarea ei.

Traversarea Canalului Mînecii sugerează ideea unui europenism cu nota aparte britanică care surprinde și neliniștește inițial pe continentalul proaspăt debarcat într-o lume a tradițiilor și modernului peste care planează amintirea unui imperiu odinioară mondial.

Reîntoarcerea spre izvoarele proprii o realizează străbătînd Țările de Jos și Germania unde, în muzeul romano-german din Köln, Gheorghe Ursu are intuiția unității europene în diversitatea ei.

Bogăția exprimării stărilor sufletești încercate în fața comorilor de artă întîlnite este dublată de o solidă cultură umanistă la care se adaugă o uimitoare virtute de a surprinde și compara.

Nu numai sălile de muzeu sau monumentele de arhitectură își au locul în această narațiune ce se desfășoară viol, totul integrîndu-se prin creionarea trăsăturilor funciare ale fiecărui popor în parte, cu comportamentele întîlnite în omul de pe stradă, din metrou sau din tren, surprins în varii ipostaze. Iar la toate acestea se adaugă și se resimte luminozitatea care diferă de la zonă la zonă, de la strălucirea mediteraneană la clar-obscurul nordic.

Destinul acestui îndră de Europa a fost tragic. nunțat de „binevoitori" persoană periculoasă, cute fiind și legăturile personalități neagreate de gimul comunist, Gheor Ursu s-a văzut anchetat Securitate în toamna 1985. Torturat de călăii moare în spitalul peniten rului Jilava în urma unei intervenții chirurgicale și nereușite. Prin aceasta tea, ca atîția alții, prețul gostei de adevăr și acte ostile în ochii diri rilor comuniști.

Cartea de reportaj a Gheorghe Ursu reliefează unei Europe unice care partine tuturor și îi apar în egală măsură. Cu atît mult cu cît știm și soarta gică a acestui om și el mă a unei împărțiri în de dominație nenaturale antiumane pe care trebu o distrugem și să regene

ȘTEFAN CAL

Viața muzicală

Premiile revistei „Actualitatea muzicală"

În cadrul unei întîlniri, ce a avut loc recent în Capitală, au fost decernate premiile revistei „Actualitatea muzicală" pe 1991, distincții acordate creatorilor, interpreților și instituțiilor muzicale cu rezultate deosebite pe parcursul unui an.

Muzică cultă: Premiul pentru solistică — saxofonistul francez Daniel Kientzy, pentru participarea la „Săptămîna internațională a muzicii noi" și la „Festivalul de muzică franceză contemporană" de la București; „Premiera anului" — spectacolul „Don Carlos" al Operei Române din Cluj (regia Anghel Ionescu Arbore, scenografia Cătălin Arbore, conducerea muzicală Petre Sbârcea); Premiul discului — casa „Electrecord" pentru seriile de discuri-cronică editate în timpul „Săptămînii internaționale a muzicii noi" și Festivalului internațional „George Enescu"; Premiul pentru coregrafie — coregraful și dansatorul francez de origine română Gigi Căciuleanu, pentru spectacolul „Il Trovatore", prezentat în turneu la București de către Teatrul Coregrafic din Rennes; „Premiul tinereții" — soprana Adina Nițescu; Premiul pentru publicistică — revista „Orfeu", editată de studenții Academiei de Muzică din București.

Muzică ușoară-pop-rock-jazz: Premiul pentru interpretare — cîntărețul Gabriel Cotab „Piesa anului" — Un grăbit (muzica Bogdan noiu, versurile Andreea drei, interpretă Laura S Premiul pentru jazz — tul și compozitorul Răducanu, pentru sale pe scenele festiva de gen ale anului și spec lul „Jazz Alive" de la resti; „Eveniment rock" Formația „Phoenix", revenirea pe scenele române după 15 ani de absență pentru albumul disco „Remember Phoenix".

De menționat că premiile fost instituite de revista tualitatea muzicală", revi Uniunii Compozitorilor și zicologilor din România, nul 1991.

(Rompre

Ceferiștii să rămînă ce-au fost!

[illegible] Traian Băsescu a afirmat public că la [illegible] (CFR) nu se muncește [illegible] întreprinderi aduc [illegible] pagube, că fac [illegible] etc. și că din[illegible] vor fi siliți [illegible] ca aceste ateliere de locomotive și vagoane [illegible] fac parte din C.F.R. [illegible] de ce S.N.C.F. ?) Și [illegible] domnia sa că își va [illegible] demisia. Cum se face [illegible] domnul ministru nu [illegible] cu bună intenție uită [illegible] acestei denumiri de [illegible].

[illegible] s-a născut ca regie. [illegible] Pentru că se pune [illegible] existența acestor [illegible]-uri, în componența [illegible], voi face cîteva pre[illegible] începînd cu cele de la [illegible] C.F.R. „Grivița", ce [illegible] denumirea istorică a [illegible] pentru independența [illegible] în 1877.

[illegible] ateliere n-au fost [illegible] nici verzi nici roșii, [illegible] clădiri în care mii de [illegible] își cîștigau existența [illegible] mod cinstit și demn. Am [illegible] evidențiez condițiile de [illegible] ale muncitorilor ceferiști [illegible] amintitele ateliere. O [illegible] pentru ca domnul ministru să poată realiza o com[illegible] pe viu, cu condițiile [illegible].

[illegible] Programul de lucru era [illegible] ore. Dacă era cazul și [illegible], puteai să lucrezi [illegible]–12 ore, dar primele 2 [illegible] se plăteau cu spor de 50%, [illegible] cu 100%.

Salariul (încep întîi cu cei [illegible] școlile profesionale la [illegible] deceniului) : anul I [illegible] o bursă de 808 lei pro[illegible] pînă la anul V, cu [illegible] lei.

[illegible] meseriaș obținea în[illegible] și 3.500 lei. Pe atunci [illegible] costa 2 lei kg., carnea [illegible], brînza, măslinele și peștele constituiau mîncarea săracului, iar laptele venea la [illegible] fiecăruia.

[illegible] că alte servicii din [illegible] C.F.R.-ului avea fiecare salariul conform cu rețetele respective.

Să vedem cum se lucra în [illegible] :

— Pentru timpurile de [illegible], sculele și mașinile [illegible] erau de calitate. Predomina munca manuală, însă [illegible] nu era îngrijorat, nimeni nu trăgea chiulul, lumea [illegible] mulțumită, fiindcă regulamentul C.F.R. era sever, [illegible] drept.

— Vara și iarna funcționau [illegible], care ocroteau omul [illegible] uneltele. Nimeni nu căuta [illegible] în concedii medicale. Concediile de odihnă le lua [illegible] cînd dorea și nu era [illegible] nimeni acasă pentru [illegible] tehnic. Muncitorii erau încadrați în marea masă a [illegible], unde nu se făceau [illegible] legate de locul [illegible] lucrezi.

— Regia autonomă C.F.R., mama tuturor, avea o casă de asigurări sociale (nicidecum sindicale) care subvenționa concediile și dădea pentru locuințe împrumuturi substanțiale cu dobînzi mici pe termen lung.

C.F.R.-ul mai avea școli profesionale, licee tehnice și școli superioare, spitale, policlinici, unde bolnavii erau tratați gratuit cu medicamente și îngrijiri optime. Cei mai nevoiași primeau locuințe în case și vile (vezi cartierul C.F.R. Steaua — vile Pieptănari, Regie etc). De binefacerile enumerate și-au legat numele, imortalizate în străzi, Mereuță, Macovei, Ion Băiulescu, Anastasiu etc. Aceștia n-au fost miniștri, ci directori alături de sufletul ceferiștilor.

Carnetul de C.F.R. echivala cu un adevărat „Sesam deschide-te". Orice negustor era bucuros cînd îi intra pe ușă un ceferist. Pe baza documentului obțineai pe credit alimente, îmbrăcăminte și chiar bani.

Pentru mamele cu fete de măritat, tînărul ceferist constituia un punct de atracție. Putea întreține singur o familie. Soția avea grija copiilor fără teama zilei de mîine, pensia și drepturile de urmaș fiindu-i asigurate.

Statutul de odinioară al ceferistului nu poate fi dat uitării. În prezent el se cere modernizat, în raport cu evoluția socială.

Domnul ministru dorește să-i îndepărteze pe cei de la I.I.I.R.M. din București, Iași, Cluj, Arad, Timișoara, Pașcani, Simeria etc. de MAMA lor, dar nu va reuși ! Îi acuză că nu muncesc, că fac lucrări proaste ! Știe domnul ministru că în vagoanele făcute și reparate de ei se călătorea iarna în cămașă, că erau curate și frumoase, geamurile lucind oglindă ? Cu locomotivele făcute și reparate de ei, mecanicii ajungeau la „secundă" în stație.

A fost dumnealui în mijlocul lor să vadă în ce condiții lucrează azi ? Știe oare că acești muncitori n-au materiale și materia primă necesare ? Știe că sculele și mașinile unelte sînt învechite și uzate ? Știe că sînt afectați de grija zilei de mîine și a existenței familiei lor ? Știe că vin înghețați de acasă și intră în ateliere ca-n niște congelatoare ? Știe că salariile nu le ajung și trăiesc la limita sărăciei ?

Ceferiștii au nevoie de un suflet care să-i cunoască și să-i înțeleagă. Mă îndoiesc că numele domnului ministru de azi va figura pe vreo plăcuță de stradă.

În 1945 comuniștii aduși cu tancurile sovietice „eliberatoare" au realizat imensa forță a acestei muncitorimi ceferiste și au căutat să o atragă de partea lor. În acest scop au folosit toate metodele răului, începînd cu denigrările, falsificările, minciunile ce vor sta la baza „viitorului de aur" al muncitorimii. Odată cu rezistența au început opresiunile, arestările, condamnările l- ani grei de temniță și chiar exterminarea. Începutul l-au făcut Gheorghiu-Dej dimpreună cu slugile sale, unele încă în viață.

Afirm aceasta cu toată tăria, întrucît de 46 de ani port în trupul meu două gloanțe comuniste expediate ca să-mi curme viața. Mă aflam la acea dată în mijlocul ceferiștilor de la Grivița, și alături de mulți alții, ne opuneam comunismului. Opresiunea s-a dezlănțuit cu ajutorul sindicatelor, pe atunci mîna dreaptă a securității.

Muncitorii ceferiști n-au fost și nu sînt comuniști. S-au văzut înșelați în buna lor credință și apoi 45 de ani constrînși să trăiască în teroare. Sînt înșelați și azi, după revoluția din '89.

Domnule ministru, nu mai speriați ceferiștii cu demisia !

CEFERIȘTII AU FOST ȘI TREBUIE SĂ RĂMÎNĂ CEFERIȘTI !

VICTOR RĂDUCAN
Secretar general al
Organizației Muncitorești
Centrale a PNȚCD

Foto : PETTER GHEORGHE

Un aspect puțin cunoscut al crizei

AFACERILE CU OPERE DE ARTĂ

● De la mici anunțuri publicitare, la achiziții de milioane ● Obiecte de artă veche provenite din țara noastră, la licitații internaționale ● La București, un tablou expus într-un magazin, se poate achiziționa cu... 3 milioane de lei ! ● Cumpărătorii sînt în majoritate străini.

Totul a pornit de la anunțurile modeste de mică publicitate privind achiziționarea unor opere de artă sau licitarea acestora prin intermediul diferitelor societăți de profil. Concomitent, o știre senzațională apărută de curind, ne informa despre licitarea în Germania a unui vas de argint, cu tipsie, în greutate de 4,440 kg, care a aparținut unui domnitor moldovean de la mijlocul secolului al XVII-lea. Această operă de artă a fost scoasă cîndva din țară, dar nu se știe cînd și cum. La licitație a ajuns prin filiera rusească, provenind, chipurile, din Colecția Imperială rusă a Muzeului Ermitaj din Sankt Petersburg.

O surpriză legată tot de activitatea licitațiilor ne-a făcut-o, sătpămîna trecută, de Ziua Unirii, domnul ministru de externe Adrian Năstase, oferindu-ne posibilitatea de a admira două săbii ce au aparținut domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Acestea au fost recuperate la o licitație internațională din Marea Britanie, prin bunăvoința domnului William Nagel, săbii cu valoare istorică pentru noi și care vor fi expuse definitiv în vitrinele Muzeului Național de Istorie a României. Și, fiindcă în ultima vreme se vorbește tot mai insistent despre licitații, achiziții și rentabilitatea afacerilor cu opere de artă, vom căuta să „pătrundem", deocamdată, în cercul întreprinzătorilor autohtoni, specializați în acest domeniu.

Bucureșteanul s-a obișnuit cu imaginea noilor vitrine ale magazinelor de antichități și obiecte de artă răsărite peste noapte pe mai toate arterele principale din centrul capitalei : Calea Victoriei, B-dul Nicolae Bălcescu, B-dul I.C. Brătianu, B-dul Mărășești, Piața Dorobanți și altele, ce oferă spre vînzare piese valoroase și unicate, la prețuri de milioane de lei.

Anumite anunțuri publicitare apar frecvent în presă : „Cumpăr tablouri de pictori germani și austrieci, statuete, sfeșnice și piedestale de argint, bronz, obiecte antice de vitrină, Sévres, Meissen, Rosenthal, Nimphenburg, Saxa, Capo di Monte, plata în valută sau lei"... Sau : „Achiziționăm icoane vechi, bijuterii, argintărie, porțelanuri, mobilier stil, obiecte de decor"... Prin astfel de anunțuri, sursa de achiziționare pentru intermediari și patroni este ca și asigurată, dovadă fiind spațiile de prezentare ale magazinelor, supraîncărcate cu o gamă largă de exponate, unele constituind valoroase opere de artă.

Există, pe de o parte patronii, cu oamenii lor specializați în materie, care lucrează „curat", sub acoperămîntul autorizațiilor de funcționare, în localuri corespunzătoare, cu aspect civilizat, apoi intermediarii, niște abili bișnițari de artă, care acționează „la negru" sub impulsul afacerilor tot mai prospere, „pe picior" și, în sfîrșit, proprietarii obiectelor de artă, oameni pricopsiți sau oameni necăjiți cum ar fi pensionarii care, din diferite motive, îndeosebi a unei existențe precare, sînt nevoiți să-și vîndă acum, în plină inflație, lucrurile de preț agonisite de o viață. Aceștia sînt deseori jecmăniți de unii bișnițari care intuind valoarea deosebită a obiectelor acaparate, nu se sfiesc să le revîndă, apoi, la prețuri fabuloase, prin consignații.

Am întîlnit zilele trecute, la unul din magazinele vizitate din capitală, picturi în ulei de mare preț : „Cap de copil", atribuit lui Luchian, cu 3.000.000 lei, un tablou din „Școala austriacă", cu 2.415.000 lei, „Bărci pescărești la Sulina", de R. Iosif, cu 1.200.000 lei și un „Tablou cu păsări" de Claude Guilleminet, cu numai... 920.000 lei. La un alt magazin se pot achiziționa diferite icoane vechi din lemn și metal. Valoarea unei icoane prețioase oscilează în jurul sumei de 550.000 lei.

Prețurile lucrărilor enumerate par colosale și inaccesibile pentru români (cu mici excepții), dar sînt convenabile pentru vizitatorii străini, amatori de antichități și opere de artă, care nu ezită să și le procure. Astfel, un număr impresionant de opere valoroase parcurg drumul fără întoarcere al străinătății. Este încă un aspect al crizei, unul mai puțin cunoscut, dar și unul din cele mai îngrijorătoare.

Recent am fost prezent la unul din punctele de control vamal din incinta Aeroportului Internațional Otopeni. Călătorii, cu excepția pasagerilor VIP (care beneficiază de sala de protocol), treceau obligatoriu prin acest „filtru". Vameșii de serviciu, inclusiv domnul Marian Dobre, pe care îl cunoscusem deja, își exercitau îndeletnicirea, controlînd, la acea oră, pasagerii pentru cursa companiei austriece AUA, cu direcția Viena. Operațiunile vamale au decurs rapid și civilizat. Nici-un eveniment de semnalat ! La scurt timp, un alt lot de pasageri pentru cursa companiei germane „Lufthansa", cu direcția Frankfurt... Același procedeu civilizat și... un singur caz intrat în obiectiv : un călător german avea asupra sa un colet, frumos ambalat, cuprinzînd 3 tablouri cu picturi în ulei, pe care l-a prezentat vameșului, din proprie inițiativă. Acesta a privit cam nedumerit superbele picturi, (peisaje) și, fără să se poată pronunța asupra valorii lor, a decis binevoitor : „Liber la ieșire !" Adjunctul șefului de vamă, domnul Mircea Marcu, aflat în apropiere, pe care l-am abordat după plecarea ultimului călător, mi s-a destăinuit : „În condițiile actuale încercăm să practicăm un control obișnuit, de rutină, așa cum se procedează în Occident. Cu atît mai mult cu cît, năzuințele noastre, de țară europeană democrată și civilizată, impun respect deosebit și încredere față de oameni. Chiar și aici, la punctul de control vamal"...

STELIAN IONESCU

O săptămînă buticar (II)

Relatarea ce urmează, în ciuda unor întîmplări mai degrabă de felul celor din romanele senzaționale, este autentică pînă la detaliu. Din motive lesne de înțeles, numai unele date referitoare la locul și perioada cînd s-au petrecut cele povestite, ca și numele naratorului, au fost trecute sub tăcere sau ușor modificate.

● Spray-uri paralizante și bite de base-ball

— Mi-ai spus că prăvălia se afla, ca să zicem așa, într-un cartier rău famat. Ți s-au întîmplat acolo lucruri... palpitante ?

— De fapt, asta este și motivul pentru care nu mai sînt „buticar". Primul meu contact cu lumea cea „palpitantă" a cartierului a fost într-o zi cînd „sprijineam tejgheaua" cu prietenul și proaspătul meu șef. La un moment dat, în magazin apare o trupă de trei-patru țigănuși îmbrăcați curat, în jeans și cămăși turcești. „Au intrat hoții de buzunare în magazin", îmi spune amicul. Să-ți fac protecția muncii : nu te legi de ei, chiar dacă vezi că bagă mîna în buzunarul omului. Așa mici cum îi vezi, au spray-uri paralizante. Săptămîna trecută au golit un boutique de prin zonă. Dar noi sîntem pe bune cu ei."

Asta n-ar fi fost nimic ; greul a început cînd colegul căruia îi ținusem locul s-a întors din scurta vacanță și am „trecut" de noapte. M-am prezentat pe la zece jumătate seara la magazin și am aflat amănuntele : sînt un fel de paznic-vînzător, adică pot dormi sau vinde, după cum am chef. Salariul — același, însă „șpaga" va fi simțitor mai mică decît ziua, deși prețurile se mai pot umfla încă, din cauza traficului mai mic. Gratiile mă vor apăra de intruziuni. Să nu „mă bazez" pe poliție. Dacă cineva sparge geamurile, să-l privesc bine ca să-mi pot aduce aminte de „moaca" lui și să trec în spate, fără să „mă bag". Nu are cum să intre din cauza gratiilor, iar dacă totuși le taie — cu bîta știu să dau, nu ? Și mi se arată o bîtă de base-ball în greutate de vreo patru chile. Împotriva unei eventuale încercări de incendiere a magazinului, posed un extinctor, apă curentă și o găleată. Asta numai „în caz că". Dar probleme nu vor fi, predecesorul meu avea un trai cît se poate de liniștit noaptea, în dugheană.

După care colegii din tura de seară îmi urează succes, îmi spun la revedere și... mă încuie înăuntru.

● Ce înseamnă „să nu te bazezi pe poliție".

— Ce-au vrut să zică prin acel „să nu te bazezi pe poliție" ?

— Polițiștii nu se prea amestecă, în folosul tău, vreau să spun. O să-ți povestesc două întîmplări care împreună te vor lămuri.

În prima noapte, stăteam rezemat de ușa dotată cu o deschizătură prin care serveam clienții și mă gîndeam la cele spuse de colegi. În fața magazinului, o țigancă expunea spre vînzare semințe și țigări Carpați pe o cutie de carton. Pe la miezul nopții, un ARO de-al Poliției oprește în dreptul nostru, din el coboară un tablagiu care o înjură cu patimă pe țigancă și îi spulberă cu un șut cutia de carton. Țigările și semințele se răspîndesc pe jos, iar tablagiul mai spune furios nu știu ce și dispare cu duba, în timp ce țiganca se văicărește. Probabil nu avea autorizație de vînzare și nici nu „stătea cu dreptul" la poliție. I-am dat apoi prin deschizătura din ușă, o mătură cu care și-a adunat frumușel semințele de pe jos, după care a început să le vîndă din nou.

● „Dacă erai la pirandă, te f...am de trei ori pe zi !"

A doua istorie : după vreo două-trei nopți — și aici ajungem la partea cea mai palpitantă a lucrurilor — apare la ușă un tip solid, român de-al nostru, cu o cicatrice pe față, un pic amețit, care îmi cere ceva de băut. Stăteam prost cu marfa, n-aveam nici măcar bere ; îi spun [illegible] și ochii îi cad pe niște sticle din acelea de un litru și jumătate cu „limonadă bavareză" — de fapt o porcărie, un ceai de plante alpine cu care îmbrobodeam cumpărătorii. „Adă-ncoa' una de alea", îmi zice. Mă scol de pe scaunul unde citeam o carte, iau sticla și îi spun : „două sute zece". Aștept, e limpede de ce, să-mi dea banii, întîi. „Mă, tu știi cine sînt eu ?", se răstește. Încerc să iau o figură de șmecher simpatic și-i răspund că nu. El : „Dă, bă, limonada, că te bag... Îți fac... îți dreg...!" Eu : „Îmi pare rău, nene, fără bani nu se poate. Ce, vrei să plătesc eu ?" și mă îndrept spre scaunul pe care stătusem. „Bă, dacă nu-mi dai, îți sparg geamurile, auzi ?" Dau din umeri și încerc să-mi reiau lectura. Tipul scoate însă la iveală un cuțit cu care începe să bușească în geam, nu reușește cu vîrful și încearcă — de data asta cu succes — cu mînerul. Geamul crapă, gaura se mărește, îmi dau seama că nu e de glumă și trag marfa pe care se afla la vedere, în dreptul ușii, așa cum se obișnuiește, țigări, sucuri, dulciuri ; un scuipat trimis prin gaura acum cît un televizor îmi aterizează cu precizie pe frunte și constat că e momentul să mă retrag în spate. Îl las pe omul meu să înjure, sper că se potolește și pleacă, dar el începe să arunce cu cioburi în piramidele de Coca. Are aceeași precizie ca și la scuipat, prin urmare cutiile cad pe jos, ciuruite de cioburi. Încep să fîsîie și să stropească în toate direcțiile. Ies din spate, între timp proiectilele i se terminaseră, și adun cutiile care porcăiau haine și ce naiba se mai găsea în calea jeturilor de Coca. El pare amuzat, între timp s-au strîns și privitori — o gașcă, șmecheri la optsprezece-douăzeci de ani care stau în fiecare noapte în fața magazinului la șuetă sau joacă barbut cu fraierii. Tipul mă înjură din nou și vrea să-mi mai spargă din geamuri. Cineva din public reușește însă să-l potolească ; treaba asta mă costă două cutii de Coca, omul meu le ia și îmi spune : „Dacă erai la pirandă, te f...am de trei ori pe zi. Vedeai tu. Data viitoare vin cu aparatul de sudură, îți tai gratiile și te omor, Jidanule !" Eu încep să mătur cioburile, iar tipul rămîne să-și bea Coca, în fața prăvăliei, stăpîn pe cîmpul de luptă.

IULIAN COMĂNESCU

PARCURILE BUCUREȘTENE

– „Din codru rupi o rămurea" –

Mai mulți cetățeni bucureșteni, lipsiți de îndrumare părintească, taie copacii din parcul Herăstrău. Majoritatea lor nu sînt înzestrați cu topoare,. Se folosesc de fierăstraie. Lîngă Muzeul Satului am numărat peste 18 copaci amputați de la un metru, nu de la rădăcină. Ziua în amiaza mare, în văzul lumii, poliția nu vede nimic, puțini sînt cei care se scandalizează. În țara noastră aproape nimic nu se ia în serios.

Cetățenii care săvîrșesc aceste fapte greu de crezut, dar ușor de înțeles, par a fi oameni normali, bătrîni dați de frig afară din casă, direct în parcul Herăstrău. Un cetățean de peste 60 de ani, îmbrăcat subțire, îmi mărturisește : „Eu n-aș face așa ceva, iau doar cîteva vreascuri. Am ars tot ce aveam pe lîngă casă — de unde să iau lemne ? Plus că pe aici sînt doar copaci uscați, fac umbră de pomană. Și mie îmi place natura, verdeața — lasă-mă în pace, nu vezi că oricum or să cadă singuri (copaci, n.a.)?" Alt domn ieșit în recreație prin parc se răstește la primul : „E o rușine. Pleacă, domnule, de acolo, chem autoritățile ! Cine îți permite dumitale să tai ca-n codru ?!".

Situația este posibilă numai în România, care trece printr-o „perioadă de tranziție" halucinantă. Sîntem informați că nici parcul Cișmigiu nu stă mai bine. Acolo dispar copacii peste noapte. Dacă lișițe, pelicani și lebede nu mai sînt demult în parcuri, bănuim că nici pomi în floare nu vor mai fi. Repede și sigur parcurile bucureștene vor fi pustii și terne ca Luna cucerită de Armstrong și ai lui.

Cînd țara va prospera economic nu va mai fi iarnă, nici frig, nu vor mai fi pești și crocodili în lac, păsări în pomi și pomi în parc. Sintagma națională „la mijloc de codru des" va fi o vorbă în vînt. Și cînd te gîndești că pe vremuri în locul zonei Cișmigiu — Cotroceni erau păduri...

Informăm doritorii că mai sînt totuși copaci în Grădina Botanică, lîngă Palatul Cotroceni.

ANTOANETA DOBOTARIU

AUTOAPROVIZIONARE ROMÂNEASCĂ
Imagine surprinsă de un fotograf austriac pentru cotidianul „Der Standard"

Noi date referitoare la accidentul de la barajul BELCI

În urma inundațiilor care au avut loc la începutul lunii august a anului 1991, și-au pierdut viața mulți oameni. Pagubele materiale au fost imense. A avut loc și un accident deosebit de grav : ruperea barajului de pe rîul Tazlău, la Belci. S-a dispus investigarea acestui accident de către o „comisie compusă din specialiști din învățămînt-cercetare și proiectare". Un lucru a fost destul de clar : lucrătorii de la acest obiectiv nu au reușit „deschiderea integrală a evacuatoarelor barajului. Și chiar dacă s-ar fi reușit aceasta, în situația finală lacul s-ar fi umplut și apa ar fi deversat peste dig, realizînd spălarea în zona malului sting" — a declarat presei, în acea perioadă, domnul Paul Gheorghiescu, secretar de stat în Ministerul Mediului.

„Cauza principală a cedării barajului au constituit-o precipitațiile de intensitate excepțională căzute în bazinul hidrografic Tazlău" — spun membrii comisiei de expertiză. Mai mult, accidentul „este insignifiant. Noi, în patruzeci de ani de construcții hidrotehnice, am avut practic două sau trei accidente la lucrări de o importanță cu totul și cu totul locală".

Deci, din cele consemnate mai sus, se pare că nu ar fi vorba de o eroare umană ci de un accident tehnic insignifiant. Dar, iată, de curind, am intrat în posesia unei scrisori oficiale. O scrisoare oficială, de răspuns, adresată domnului Cucu Ștefan, președintele Ligii Române a Veteranilor de Război. Domnul Cucu a înaintat un memoriu Ministerului Mediului (Direcției Generale de Conservare și Managementul Resurselor de Apă), cerind tragerea la răspundere a celor vinovați. Răspunsul poartă data de 24 ianuarie 1992 (nr. 1507) și este semnat de domnul director general Ioan Jelev. Citām :

„Pentru unele abateri disciplinare și ineficiență tehnică a personalului de exploatare s-au aplicat 19 sancțiuni administrative personalului tehnic de la Filiala Bacău a regiei „APELE ROMÂNE R.A.", printre care schimbarea din funcție și a locului de muncă a directorului Sistemului hidrotehnic Trotuș, ing. Radu Octavian.

De asemenea, consiliul de administrație al regiei a sancționat cu avertisment directorul general al regiei, ing. Stadiu Florin, pentru lipsa de control la subunități".

Care este atunci adevărul despre accidentul de la barajul BELCI ? Nu de alta, dar au murit mulți oameni...

ROMULUS CRISTEA

Boieri, dați punguța cu... termen de garanție!

Despre termenele de valabilitate ale produselor importate (cafea, cacao, alune etc) nu cred că mai este cazul să amintim. Faptul că acesta urmează să fie specificat pe ambalajul de desfacere se subînțelege, mai ales că în unele cazuri unitățile comerciale procedează la reambalarea lor.

Aprovizionate en gros și en... saci, mărfurile din categoria sus-menționată se transformă în punguițe cu conținut de 100, 250 grame etc., care pot fi din hîrtie sau polietilenă și în care comercianții noștri nu uită să recalculeze prețurile, în schimb omit etichetarea cu datele de identificare (data fabricației, termenul de valabilitate ș.a.m.d.)

Scopul scuză mijloacele, dar nu... scuză neglijența față de consumatori.

FLORIN MANOLESCU
Focșani

CITITORII NE SOLICITĂ SPRIJINUL

Experiment social de tip comunist?

În aprilie 1988, mi s-a repartizat de la unitatea unde funcționez ca medic specialist (Sanatoriul balnear Eforie Nord) o cameră insalubră, fără nici un fel de instalații sanitare, pe care am fost nevoit să o accept, neavînd posibilități financiare de a închiria o cameră sau de a sta la hotel. În decembrie 1990 i se repartizează o cameră vecină cu a mea (aveam un mic hol comun) unei femei de serviciu cu un comportament de psihopată (alcoolism, prostituție etc), care mi-a făcut viața imposibilă, fiind nevoit să mă mut de acolo, inițial la un hotel și apoi la o gazdă, la Constanța.

Am făcut nenumărate demersuri la Direcția Sanitară Constanța (care mă trimitea la minister) și la Ministerul Sănătății (care spunea că problema e de competența Direcției Sanitare Constanța). Actualmente sînt obligat să trăiesc numai din împrumuturi, deoarece chiria și naveta costă foarte mult. Ni se spune că în decembrie '89 a avut loc o revoluție, dar practica experimentelor sociale de tip comunist continuă. Iar faptul că n-am fost membru P.C.R. este probabil o „vină" în optica experimentatorilor.

VISARION BITEA
Constanța

N.R. Ca să n-avem vorbe : dl. Bitea a fost invitat să participe la un Congres Internațional de medicină ce va avea loc la Strasbourg, între 8—11 iulie 1992. Dacă tot se invocă în fiecare zi principiul competenței profesionale...

Și tinerii au fost la canal

Alături de marii martiri ai neamului românesc (și i-am numit aici pe deținuții politici) pe șantierele Canalului au murit și mulți, prea mulți soldați, tineri în floarea vîrstei. Iar dacă primii erau condamnați doar pentru „culpa" de a gîndi altfel decît mai marii vremii, cei din urmă nici măcar această „vină" nu o aveau.

O tăcere suspectă planează de la Revoluție încoace asupra acestui subiect. Știe cineva cîți militari au murit la Canal ? E adevărat, Dumnezeu a binecuvîntat omul cu darul uitării. Totuși undeva, în acea parte a sufletului care se cheamă conștiință, sînt lucruri sau fapte pe care nu putem, nu avem dreptul să le uităm.

De comunele Budești, Valea Roșie și Radovanu, județul Giurgiu, pe mine personal mă leagă amintiri aparte. Recent, am avut ocazia să revin pe aceste meleaguri. N-am să mă opresc acum asupra miilor de hectare smulse cu japca țăranilor, nici asupra sutelor de utilaje ce își dorm aici somnul de veci, ci asupra unui fapt care, cel puțin pentru mine, capătă valoare de simbol.

Undeva, în praful drumului și (pentru unii) al uitării zace dezintegrat de vreme și de intemperii un furtun de basculare. O fi oare celebrul „dibanez" ? Cei care au fost subordonații căpitanului Mihai Mihai cu siguranță își mai aduc aminte de el. A existat oare vreun soldat care să nu facă cunoștință cu „dibanezul" ? Nu cred.

Nu voi relata acum numeroasele abuzuri ale acestui ofițer. Despre ele s-a scris la timpul potrivit (pe timpul lui Ceaușescu) în ziarul „La datorie". Drept consecință a fost avansat în funcția de comandant al companiei. Acum poate că este maior sau chiar colonel. Doar asupra unui aspect am să mă opresc.

Un soldat cade victimă unui accident în urma căruia își fracturează bazinul. Este transportat de un alt militar cu autobasculanta (salvare nu exista) la spitalul din Oltenița.

La întoarcere soldatul de pe autobasculantă este bătut crunt cu celebrul „dibanez" de către nu mai puțin celebrul Mihai Mihai, pentru că nu a putut justifica motorina consumată.

Mihai Mihai e oare responsabil și de moartea unor camarazi ? Cîți ca el sînt încă activi în armata română ? Nu cumva prezența lor în conducere explică tăcerea suspectă despre care vorbeam la început ?

IULIAN BOURCEANU

Japonia deține una din cheile pentru viitorul Rusiei

Oferta Japoniei de a fi gazda unei reuniuni asupra ajutorului ce urmează să fie acordat fostei Uniuni Sovietice este considerată de cei mai mulți observatori drept încă un semn că gigantul economic din Asia este hotărît să devină un factor important pe piața potențial lucrativă a noilor republici.

Oficialități americane și analiști particulari anticipează că Japonia ar putea deveni, în cele din urmă, cel mai mare donator de ajutor umanitar pentru statele independente, copleșite de criză, precum și principalul investitor străin în Rusia. „Faptul că japonezii se află aici este un indiciu în sine", a afirmat o înaltă oficialitate din administrația de la Washington, la încheierea primei conferințe internaționale privind acordarea de ajutor fostelor republici sovietice. Decizia autorităților de la Tokio de a organiza o reuniune în continuare — după conferința găzduită de Comunitatea Europeană, planificată să aibă loc în luna mai, la Lisabona — demonstrează că „ei au cedat tentației", a adăugat o oficialitate, care a ținut să-și păstreze anonimatul.

Pe măsură ce dificultățile economice americane se intensifică și crește presiunea politică exercitată pentru concentrarea atenției asupra priorităților interne, S.U.A. au apelat tot mai mult la prieteni și aliați — îndeosebi la bogata Japonie — pentru a subscrie la programele de ajutor străin și la eforturile de menținere a păcii din întreaga lume.

Deși nu se grăbește să ofere un ajutor american substanțial, președintele George Bush insistă asupra interesului strategic al comunității internaționale de a se asigura că fostele republici vor stopa foametea și haosul, astfel încît reformatorii să aibă timp să pună în practică dificila tranziție de la comunism la capitalismul democratic.

Pînă în prezent, Japonia a contribuit cu suma de 2,6 miliarde de dolari, sub formă de ajutor umanitar acordat Rusiei și altor noi state independente. Dar există sentimentul că ea poate face mai mult. Statele Unite au fost foarte dornice ca Japonia să fie prezentă la conferința de la sfîrșitul săptămînii trecute, considerînd că ea va fi supusă presiunilor altor națiuni pentru a-și deschide mai larg buzunarele. Oficialitățile de la Tokio au făcut un gest simbolic, majorînd totalul donațiilor japoneze cu 50 milioane dolari. Cu această ocazie, ministrul de externe al Japoniei, Michio Watanabe, le-a declarat reporterilor că acordarea unui ajutor pe scară largă depinde de soluționarea unei vechi dispute teritoriale asupra celor patru insule din arhipelagul Kurile — cunoscute, de asemenea, ca „teritoriile din nord" — pe care sovieticii le-au luat de la Japonia la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial.

Leon Aron de la „Heritage Foundation", a apreciat că organizarea unei a treia conferințe privind ajutorul în Japonia „este un gest cît se poate de sugestiv, urmărind a-i confrunta pe ruși cu o opțiune: de a renunța la insule sau de a renunța la ajutorul direct (pe scară largă) din partea Japoniei". „Cred că alegerea locului (Japonia) nu este deloc întîmplătoare", a apreciat Aron, adăugînd că „Japonia ar putea deveni singurul mare donator, înlocuind Germania", a cărei contribuție a fost estimată la 45 miliarde dolari.

Președintele rus Elțin a lansat semnale că este dispus să reglementeze problema insulelor, dar Gabriel Schoenfield, specialist la Centrul pentru Studii Strategice și Internaționale, a spus că nu a observat nici un indiciu în sensul că aceasta s-ar petrece curînd. Elțin, supus tirului criticilor pentru măsurile lui dure de reformă economică, precum și din partea naționaliștilor de dreapta, care insistă ca Rusia să păstreze insulele, „este confruntat cu multe obstacole, care probabil că fac dificil un acord asupra problemei Kurilelor", a opinat Schoenfield.

Analiștii consideră că disputa, chiar mai mult decît ajutorul umanitar, este menită să rețină Japonia de a acționa mai susținut, pentru a investi în Rusia, care dispune de valoroase resurse naturale de care Japonia duce lipsă — o acțiune de dezvoltare ce ar putea valora miliarde de dolari. (Reuter)

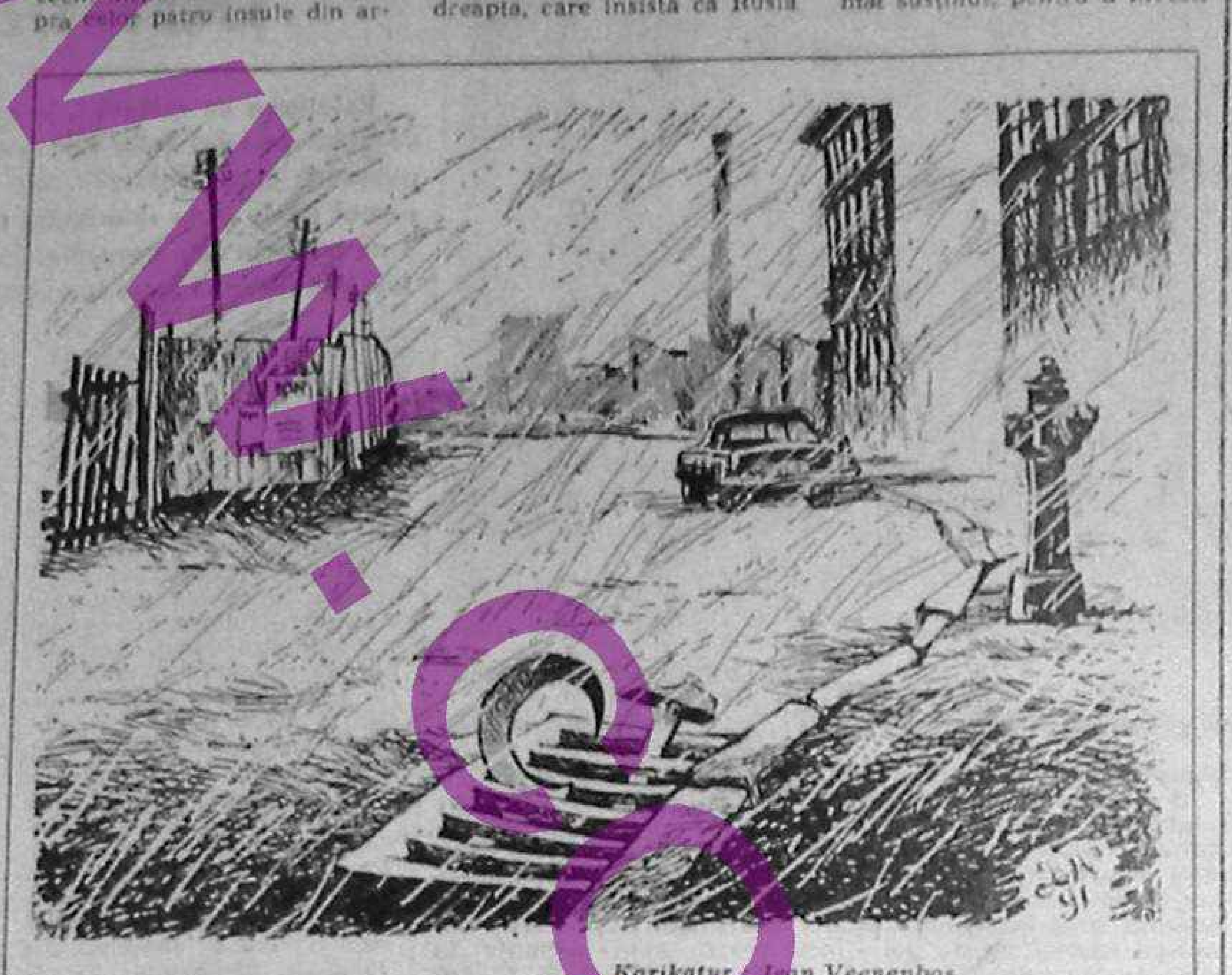

Karikatur: Jean Veenenbos

CREȘTE NUMĂRUL CAZACILOR ÎNARMAȚI ÎN TRANSNISTRIA

Numărul cazacilor înarmați care-au fost chemați de autoritățile separatiste în Transnistria a trecut de trei mii, iar intensificarea prezenței lor în zonă duce pe zi ce trece la agravarea situației — relatează Victor Dumbrăveanu, corespondentul A.M. PRESS la Chișinău. În ultima vreme zece persoane au fost rănite în urma unor ciocniri de mai mică sau de mai mare amploare cu cazacii. Purtătorul de cuvînt al Departamentului militar de la Chișinău și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu escaladarea violenței și n-a exclus o încercare iminentă a luptătorilor cazaci de a muta granița pe Nistru, izolînd localitățile românești din Transnistria. Acestea au trecut la rîndu-le la organizarea rezistenței, hotărîrea românilor — conform declarației unor lideri locali — fiind aceea de a-și apăra „cu arma în mînă hotarele republicii".

A.M. PRESS

Noul președinte al Parlamentului European

Egon Klepsch, creștin-democrat, în vîrstă de 61 de ani, ales recent președinte al Parlamentului European, a pierdut acest post acum zece ani, cînd în funcția de președinte al Parlamentului European a fost ales olandezul Piet Dankert. Klepsch a continuat să lucreze cu îndîrjire și a așteptat pur și simplu momentul potrivit.

Klepsch s-a născut în 1930 în regiunea sudetă din Cehoslovacia. După război, la vîrsta de 15 ani, a fost internat într-un lagăr de muncă din Cehia unde s-a îmbolnăvit grav. În 1945, împreună cu familia sa a plecat la Magdeburg iar apoi în Occident. A studiat istoria, științele politice și geografia și a fost fascinat de ideea europeană a lui Konrad Adenauer. De dragul acestei idei a intrat în rîndurile Uniunii Creștin Democrate, devenind chiar președintele organizației de tineret a UCD. Din 1965 a fost profesor la Institutul Federal al Armatei pentru cadre interne de conducere de la Koblenz. Apoi a fost deputat în Bundestag, iar din 1973 și deputat în Parlamentul European.

Ca președinte al Parlamentului, el prezidează sesiunile, conduce administrația și reprezintă acest for în afară. În plus, are dreptul să participe la întîlnirile șefilor de stat și de guvern ai CEE.

Egon Klepsch este căsătorit și are șase copii.

(Die Presse)

Ce spun colegii domnului Miron Cosma

„În urma constituirii Confederației sindicatelor miniere din România cu sediul în Valea Jiului, federația noastră n-a pierdut membri", a declarat unui redactor A.M. PRESS dl. Ion Albu, vicepreședintele Federației sindicatelor miniere. „Dimpotrivă, a adăugat dl. Albu, au venit în federația noastră încă două sindicate din Valea Jiului, unul minier, de la Petrila, și altul al geologilor din zonă. Desigur, nu de unitatea mișcării minerești e vorba în noua Confederație, ci de altceva. Ar putea fi la mijloc un interes particular, după cum tot atît de bine ar fi un interes politic". Întrebat, dacă nu cumva minerii din Valea Jiului au trecut la constituirea Confederației pentru a fi mai mulți în cazul unei noi mineriade, dl. Ion Albu a spus: „Ca să mai vină încă o dată în București, minerii din Valea Jiului nu au nevoie să se unească cu cineva".

La rîndu-i, dl. Bogdan Hossu, liderul Cartelului național „Alfa", din care face parte și Federația sindicatelor miniere, a precizat că s-au afiliat Văii Jiului sindicate care nu [illegible] niciunde. E posibil însă, a spus dl. Hossu, ca pe această cale a constituirii unei Confederații minerii să îngreuneze negocierea propriului contract național de muncă.

A.M. PRESS

LISTA INFORMATORILOR SECURITĂȚII DIN CONSTANȚA

— Un senator FSN și un candidat FSN se află pe listă —

Cotidianul „Telegraf" publică în serial lista cu numele informatorilor securității din Constanța. Pînă acum au fost făcute publice nume în general cunoscute la nivel național sau local, cum ar fi Gheorghe Dumitrașcu, senator FSN de Constanța, Gheorghe Aur, viceprimar al municipiului, Gheorghe Mihăeș, candidat FSN pentru funcția de primar al municipiului. Serialul continuă prin publicarea numelui cîte unui personaj pe zi.

A.M. PRESS

Pentru că a dat informații incomode

ACCESUL ÎN PALATUL COTROCENI E INTERZIS ÎNCĂ UNUI ZIARIST

„Avînd în vedere repetatele abateri de la deontologia profesiei de ziarist, prin redactarea unor știri care, adesea, dezinformează cititorii — se specifică într-un comunicat primit de Agenția independentă de presă A.M. PRESS — ne vedem nevoiți să anunțăm că d-lui Lucian Avramescu și redactorilor A.M. PRESS li se retrage acreditarea de la orice activitate legată de Instituția Prezidențială". Comunicatul poartă ștampila Direcției de presă a Președinției și nu este semnat. Lecturarea sa pe postul național de Televiziune confirmă însă autenticitatea comunicatului care aparține, într-adevăr, Președinției.

A.M. PRESS

Contacte secrete între Israel și Siria?

Conform cotidianului israelian „Davar", citat de agenția Reuter, între Siria și Israel ar fi avut loc contacte secrete conform principiului „teritorii pentru pace", fapt dezmințit total de autoritățile israeliene.

Referindu-se la surse americane anonime, ziarul „Davar" afirmă că agenți secreți israelieni și sirieni ar fi colaborat la un acord de pace, bazat inițial pe o retragere parțială a Israelului de pe Înălțimile Golan, ocupate de la Siria în anul 1967, relatează agenția Reuter.

În opinia acestor surse, convorbirile bilaterale începute la Madrid în luna octombrie ar fi numai „o perdea de fum" care ascunde contactele secrete. Ele estimează, de asemenea, că nu se vor înregistra progrese la viitoarea rundă a negocierilor bilaterale de la Washington.

Aceste „dezvăluiri" au fost negate complet de Ehud Gol, purtătorul de cuvînt al primului ministru israelian Yitzhak Shamir, care a subliniat că toate contactele cu Siria se desfășoară în cadrul negocierilor bilaterale.

Anterior, premierul Shamir a asigurat coloniștii evrei din Golan că Israelul nu se va retrage de pe acest teritoriu. Aproximativ 15 000 de evrei trăiesc aici în comunități agrare, alături de 18 000 de arabi druzi, transmite Reuter.

(Rompres)

Israelienii favorabili principiului „teritorii pentru pace"

Majoritatea israelienilor sprijină principiul „teritorii pentru pace" pentru a rezolva conflictul arabo-israelian, considerînd că securitatea Israelului este garantată, relatează agenția Associated Press, citînd o anchetă realizată în rîndul populației. Conform anchetei efectuate de Institutul Dahaf din Tel Aviv, 54 la sută dintre israelieni consideră că teritoriile ocupate, Gaza și Cisiordania ar trebui restituite arabilor, după o perioadă tranzitorie de autonomie.

Rezultatul anchetei este edificator pentru starea de spirit a populației israeliene, numai 42 la sută din cele 1 100 de persoane chestionate telefonic sprijinind anexarea de către Israel a teritoriilor ocupate, transmite AP. (Rompres)

Anul acesta America va ieși din criza economică

Economia americană va înregistra un reviriment moderat în cursul verii, după ce în primul trimestru al anului va stagna, iar în cea de-a doua parte a anului 1992, creșterea economică ar putea depăși trei la sută — a declarat la Davos dl. Martin Feldstein, președintele Biroului Național pentru Cercetări Economice al S.U.A.

Pînă la sfîrșitul anului 1992, comparativ cu 1991, creșterea produsului intern brut al S.U.A. se va situa între 1,5 și 1,75 la sută.

Programul fiscal anunțat de președintele George Bush la 28 ianuarie va fi unul dintre factorii determinanți în relansarea economiei americane, a arătat în continuare Martin Feldstein. El a mai declarat că este de așteptat o devalorizare cu 5.0 pînă la 10 la sută a dolarului în raport cu monedele principalelor state industrializate occidentale, în condițiile în care există mari diferențe între ratele dobînzilor în Europa și S.U.A. și că Statele Unite au înregistrat un deficit comercial important cu Japonia. (Rompres)

GAURĂ ÎN STRATUL DE OZON DEASUPRA EUROPEI

Oamenii de știință se așteaptă ca o gaură în stratul de ozon să apară și deasupra Europei și Americii de Nord în următoarele cîteva luni, ca rezultat al erupției vulcanului Pinatubo din Filipine cu un an în urmă, s-a anunțat într-un articol apărut în cotidianul britanic „The Financial Times".

Stratul de ozon protejează viața de pe Pămînt împotriva razelor ultraviolete ale soarelui, care pot cauza cancerul pielii.

Aproximativ 250 de oameni de știință din 17 țări lucrează în prezent la Experimentul asupra Stratosferei zonei Arctice Europene (EASOE), pentru măsurarea substanțelor chimice din atmosferă. (Rompres)

ȘEFUL STATULUI MAJOR AMERICAN:

Rușii au nevoie de decenii ca să amenințe din nou Europa

Cu nu prea mult timp în urmă, Pentagonul considera că, în cazul unor deplasări de trupe sovietice spre Europa occidentală, nu ar avea la dispoziție decît două săptămîni pentru a reacționa, iar acum calculele îi arată perspectiva unei perioade îndelungate de liniște, ca urmare a stării de lucruri din Comunitatea Statelor Independente — a declarat, marți, șeful Statului Major interarme al SUA, generalul Colin Powell.

Amintind că, în urmă cu numai 18 luni, exista temerea că Statele Unite nu vor putea reacționa la timp, generalul Powell a apreciat că, pentru ca o amenințare similară celei din trecut să se profileze din nou, vor trebui să treacă „ani, decenii, poate chiar o generație". „Pentru ei ar fi mult mai greu să lipească la loc bucățile" și să atace Europa, decît ar fi pentru Statele Unite să se mobilizeze la timp — a afirmat generalul, care a evocat procesul dezintegrării URSS și actuala situație economică dificilă din Comunitatea Statelor Independente. (Rompres)

Președintele sud-african la Budapesta, Praga și Varșovia

BUDAPESTA 5 (Rompres). — La invitația președintelui Ungariei, Arpad Goncz, și a primului ministru, Jozsef Antall, astăzi sosește la Budapesta președintele sud-african Frederik de Klerk, informează agenția MTI, citînd surse ale Ministerului ungar de Externe. Vor fi examinate posibilitățile de dezvoltare a relațiilor de colaborare dintre cele două state. Este preconizată semnarea unui acord cu privire la suspendarea parțială a vizelor.

De la Budapesta, de Klerk va pleca la Praga și apoi la Varșovia.

Un candidat al Convenției Democratice arestat în mod abuziv

Domnul Constantin Micu, din comuna Mischii, județul Dolj, candidat pentru funcția de primar din partea Convenției Democratice, a fost arestat la 3 februarie a.c. În ciuda tuturor demersurilor făcute pentru eliberarea sa, în ziua de 5 februarie domnul Micu se găsea încă închis.

Acuzat de tentativă de omor, în cursul unui incident petrecut cu trei luni înainte, domnul Micu se găsea de fapt în legitimă apărare împotriva unui agresor care îl insulta și îl lovea. Între timp, cei doi adversari s-au împăcat. De altfel, simplul fapt că arestarea survine la trei luni după un incident petrecut pe uliță, dovedește că nu e vorba de o intervenție a autorităților cerută de lege, ci de folosirea unui pretext în ajunul alegerilor de la 9 februarie. (Domnul Constantin Micu e candidatul cu cele mai mari șanse de a fi ales).

Termenul de judecată a fost fixat la 17 februarie, la o săptămînă după alegeri.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Devotații atletismului

Sportul acesta, rege al Olimpiadelor, sportul cel mai pur și „fair", simbol al amatorismului — deși substanțial alterat în timpul din urmă — am numit **atletismul**, își are devotații lui pînă la moarte. Le putem spune împătimiți. Cum altfel i-am putea numi pe cei ce trecuți mult de perioada sportului de performanță, rămîn credincioși idealului lor, neostoind nu numai să-l înconjoare cu interesul și inima lor, dar să și continue a-l practica. Aceștia sînt **veteranii**, pentru ei cea mai accesibilă manieră de a continua încă fiind alergarea. Ea le poate da din nou senzația efortului și a încordării, mireasma aerului tare aspirat cîndva în toiul întrecerilor. Este o bucurie și o retrăire pe care nimeni nu are dreptul să le-o împiedice.

Și dacă totuși se găsește cineva s-o facă sau s-o încerce, ce pecete i se cuvine? Mai cu seamă dacă este un fost atlet, și el veteran, și chiar în fruntea lor? El se izolează singur și fără dubiu din mijlocul celor de o seamă cu el. Într-un fel pare de necrezut, dar faptele sînt reale și cad în sarcina lui Victor Firea, fost atlet — nu de duzină — un fel de șef al veteranilor atletismului, poziție pentru care a dus nu o singură luptă. În loc să alerge alături de ceilalți (considerăm că o poate face), s-a găsit să dea indicații și să dispună restricții de participare la „Cupa Democrației". În loc să încurajeze și să îndemne s-a zbătut să se opună. Care să fie motivul și care îndreptățirea? Nu se poate disocia tentativa făcută de faptul că deține postul de secretar F.S.N., iar crosul era sponsorizat de... PNȚCD. Cît privește îndreptățirea nu a existat nici una, neavînd mandat — după cîte știm — nici din partea Federației de Atletism, nici a unui alt for sportiv. Nici nu putea să aibă. A acționat așadar în virtutea obligațiilor ce-i revin în calitatea amintită mai sus.

Fapta rămîne de condamnat și așteptăm reacția promptă a tuturor forurilor lezate sau implicate prin o astfel de atitudine incalificabilă.

Vom reveni.

DIN NOU UNA CALDĂ, UNA RECE

Echipa de fotbal a Giuleștiului pare că ține cu tot dinadinsul să nu dezmintă zicala din titlu. După ce sîmbătă a dispus cu oarecare lejeritate de ditamai reprezentativa națională (chiar fără 5 dinamoviști) lăsînd o bună impresie, marți într-o întîlnire cu **Sportul Studențesc** a plecat steagul cu 1—2. Cînd am avertizat, la stadion, că entuziasmul dilatat nu e la locul lui, (sentiment ce cuprinsese tribuna din Grand), am avut dreptate. Ce învinsese **Rapidul**, era doar o grupare de jucători, cu valoare desigur, dar fără o partitură proprie. Pe de altă parte și vișinii mai aveau nevoie de rodaj și de omogenizare, chiar dacă au plăcut multe faze ce le-au creat. Insuccesul din Regie nu trebuie să sperie, el putînd fi folositor pentru formarea unei garnituri cu adevărat competitive. Nici studenții nu trebuie să alunece în euforie deși au dovedit o mare voință de reabilitare ca și posibilitățile ce au de a juca altfel decît în tur. Ceea ce înseamnă că speranțele de scăpare nu sînt cu totul pierdute. Dar mai e nevoie de multă muncă. Pe scurt, meciul a fost disputat și a plăcut.

IOAN FRÎNCU

Bref

- Flacăra olimpică se află foarte aproape de țintă, adică în interiorul departamentului Savoia (franceză) unde se găsește localitatea Albertville, al cărui stadion de gheață va fi străjuit de simbolica flacără începînd din 8 februarie. Ea străbate în acest departament un traseu cam sinuos pentru a cuprinde cît mai multe localități doritoare să primească onoranta vizită, atît de rară.
- În Africa de Sud, la Johannesburg, se va organiza în luna martie primul turneu internațional de tenis de masă al acestei țări. Semn că sportul sud-african se îndreaptă hotărît spre reintegrarea deplină în concernul internațional.
- Un nou record mondial la 5 km marș a fost stabilit în concursul atletic de sală de la Moscova. Autor Grigore Korniev (C.S.I.).
- Cele două gale de box desfășurate în sala Floreasca au adus constatări și concluzii deloc îmbucurătoare. Mai ales în perspectiva apropiatelor jocuri olimpice de vară, unde de obicei boxul românesc a făcut figură cel puțin onorabilă. Doar trei pugiliști par competitivi pentru competiții internaționale: Vasile Nistor, Daniel Dumitrescu și Francisc Vastag.
- În schimb la înot, Beatrice Coadă adună performanțe și aprecieri peste tot unde concurează. Putem miza pe ea la Jocurile Olimpice!
- Este aproape sigur că la viitoarele competiții internaționale și în perspectiva și la J.O. de la Barcelona, sportivii din Basarabia — căreia unii îi zic Republica Moldova — să participe în loturile României. Discuții în acest sens s-au inițiat mai de mult. Așteptăm să le vedem concretizate.

(I.F.)

DIRECTOR
ILIE PĂUNESCU

Redactor șef: PETRE STOICA

Redactor șef adjunct: MARIANA SIPOȘ

Editorialist: BARBU CIOCULESCU

REDACȚIA: Ștefan Caliga, Iulian Comănescu, Augustus Costache, Romulus Cristea, Antoaneta Dohotariu, Ioan Frîncu, Alexandru Ganea, Cezar Iulian Ion, Adrian Pătrușcă, Roland Cătălin Pena. Fotoreporteri: Petler Gheorghe. Secretari de redacție: Marin Ivan, Cornelia Sindie.

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 presfir București. Calea Griviței nr. 64—66

Tiparul: Imprimeria CORESI, București